

அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.

[1986 மே 14]

மாண்புமிகு தா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“1986-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உணவகங்கள் மற்றும் தங்கும் விடுதிகளின் ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீதான வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்கவேண்டும்”.

தீர்மானம் — பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு தா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவையை நீக்குதல்.

மாண்புமிகு பாட்பர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் பெயரால் உள்ள கீழ்க் கண்ட தனித் தீர்மானத்தை நான் மொழிகிறேன்—

“அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 169-வது உறுப்பின் (1)-வது கூறின்படி, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்பட வேண்டும் (abolish) என தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது.”

1918-வது ஆண்டில் மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு அரசியல் சீர்திருத்தக் குழுவினுடைய அறிக்கையின் பேரில் மேலவைத் தத்துவம் முதல், முதல் இந்தியாவில் உருப்பெற்று எழுந்தது. அந்தத் தத்துவத்தை 1935-வது ஆண்டு இந்திய அரசாங்கச் சட்டமும் ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தியா விடுதலை பெற்றதற்குப் பிறகு தனி அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற தன்மையில், அரசியல் அமைப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களின் சீரிய தலைமையின் கீழ் அமைக்கப்பட்டு ஒரு தனி அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன.

அப்போது மாநிலங்களில் மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றிய கருத்துக்கள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குகின்றபோதே பல உறுப்பினர்கள், பல கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேண்டாம்

1986 மே 14]

[மாண்புமிகு டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்]

என்கின்ற கருத்தின் அடிப்படையில் பல உறுப்பினர்களும், வேண்டும் என்ற அளவுக்கு சில உறுப்பினர்களும் அந்தக் கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

இறுதியாக, மாநிலங்களில் மேலவை இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை முடிவு கட்டும் பொறுப்பை சட்டமன்றப் பேரவைக்கு விட்டு விட்டு, அதனை ஏற்கும் பொறுப்பை பாராளுமன்றத்திற்கு அளிக்கும் விதிமுறைகளை அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தந்துள்ளது. அதன்படி திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மாநிலத்தில் மேலவையை அமைப்பது அல்லது கலைப்பது; மேலவையை அமைப்பது என்றால் அதனை எப்படி அமைக்க வேண்டும், அது எப்படி இயங்க வேண்டும், அதனுடைய அதிகார வரம்புகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 168 முதல் 174 வரையிலுள்ள பிரிவுகள் தெளிவாக்குகின்றன.

மேலவை அகற்றப்பட வேண்டும் என்றால் அது பற்றிய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 169வது உறுப்பின் (1) வது உட்பிரிவு வழிவகை செய்கிறது. அதன்படிதான் மேலவை நீக்கப்படுவதற்கான தீர்மானம் இப்பேரவையின் முன் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. மேலவை, ஜனநாயக நெறியில், நெறிமுறையில் இந்தியப் பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையில் அனைத்து அரசியலமைப்புச் சட்ட முறையின் படி இருந்து தீர் வேண்டிய ஒரு கட்டாய அமைப்பாக அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அதனை ஆக்கவில்லை.

வசதிக்கும், தேவைக்கும், விருப்பத்திற்கும் ஏற்ப வேண்டுமானால் மேலவையை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், தேவை இல்லை என்ற உணர்வு ஏற்பட்டால், மாநில மேலவையை தீர்மானத்தின் மூலம் நீக்கி விடலாம் என்றும், அந்த உரிமையை மாநில சட்டமன்றப் பேரவைக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் விட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு மாறுபட்ட ஒன்று அல்ல. ஜனநாயகத்திற்கு உட்பட்ட ஒன்றுதான். ஜனநாயக நெறிமுறைக்கு உட்பட்ட ஒன்றுதான்.

அது ஜனநாயகப் படுகொலையும் ஆகாது. ஜனநாயகத்திற்குட்பட்ட ஒரு முறையின் அடிப்படையிலே தான் ஏற்கெனவே பல்வேறு மாநிலங்களும் கடைப்பிடித்து, இந்திய பாராளுமன்றத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒன்று, அந்த முறையிலே தான் இங்கே இந்தத் தீர்மானம் இந்த அவையின் முன் வைக்கப்படுகிறது. இதிலே ஜனநாயகத்திற்கு மாறுபட்ட செயல் எதுவும் இல்லை.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 14]

‘குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்’

என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார், அந்த அடிப்படையில் தேவையை நாடி, தேவையின்மையையும் நாடி, அவற்றுள் மிகை நாடி மிக்க கொளல் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு-மேலவை இருக்க வேண்டும் என்பதற்கே காரணங்களும் உண்டு. இருக்க வேண்டாம் என்பதற்கான காரணங்களும் உண்டு. தேவை என்பதற்கான காரணங்களை சிலர் சொல்லக் கூடும் தேவையின்மை என்பதற்கான காரணங்களும் சொல்லக் கூடும். இன்றைய அரசு இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, தேவையின்மையைக் கருதுகிற காரணத்தினால் தேவை இல்லை என்று, நீக்குவது என்கின்ற முடிவுக்கு வருகிறது. இது இப்போது ஏற்பட்ட ஒன்று கூட அல்ல. 7, 8 திங்களாகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றி என்னைப் போன்ற அமைச்சர்களிடத்திலே மேலவையைக் கலைப்பதனால் ஏற்படுகிற சாதக, பாதகங்களைப் பற்றி விரிவாக, விளக்கங்கள் தந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

நான் அதிலே ஏற்படுகின்ற சாதகங்களை அவர்களிடத்திலே குறித்துக் கொடுத்து வந்திருக்கிறேன்; இதிலே ஏற்படுகின்ற பாதகங்களையும் குறித்துக் கொடுத்து வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, இது கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று யார் யார், எவ்வப்போது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடியும், ஆகவே, இப்பொழுது திடீரென்று ஏற்பட்ட ஒன்று அல்ல. ஒரு ஏழெட்டு திங்கள்களாகவே இது பற்றிய கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டு பரிமாறப்பட்டுக் கொண்டும், நினைக்கப்பட்டு நினைக்கப்பட்டுக் கொண்டும் வந்திருக்கிறது. ஆகவே திடீரென்று ஏற்பட்ட ஒன்று அல்ல என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இப்பொழுது மேலவை, இந்தியாவிலே இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களில் தமிழகத்தையும் சேர்த்து ஆறு மாநிலங்களிலே தான் இது இருக்கிறது. ஐம்மு காஷ்மீரிலே இருப்பதற்கு, அதற்குத் தனிச் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே வைத்திருக்கிறது. ஆக அந்தச் சட்டத்தை மற்றைய மாநிலங்களுக்கு உள்ள சட்டங்களோடு இணைக்க இயலாது. அதற்கென்று ஒரு தனிப் பிரிவு இருக்கிறது. மற்ற வகைகளிலே ஐந்து மாநிலங்களிலேதான் இருக்கின்றன. ஆகவே, மகாராஷ்டிரம், கர்நாடகம், பீஹார், உத்தரப்பிரதேசம், தமிழ்நாடு ஆகியவற்றிலே தான் இப்பொழுது மேலவை அமைப்பு இருக்கின்றது. மற்றைய மாநிலங்களில் காலாகாலத்திலே அந்த மேலவை அமைப்பு தேவையில்லை என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்து மேலவையை எடுத்து விட்டார்கள்.

1986 மே 14] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆகவே, நான் முதலிலேயே கூறியபடி, இது இருந்து தீர வேண்டிய ஒன்று என்கின்ற அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டமே வகுக்கவில்லை. இது இருந்து தீர வேண்டிய ஒன்று என்று கருதப்பட்டு இருக்குமேயானால் அந்த சாய்ஸ்-வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது மாநிலப் பேரவைகள் அவர்கள் விருப்பப் படி முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு பிரிவை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே சேர்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

1969-ஆவது ஆண்டில் மேற்கு வங்காளத்தில் திரு. அஜாய் முகர்ஜி தலைமையில், காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரு ஆட்சி அமைந்த பொழுது, இந்தத் தீர்மானத்தை—இப்படிப்பட்ட, மேலவையை நீக்குகின்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து அப்பொழுது நிறைவேற்றினார்கள்.

1984-இலே ஆந்திர மாநிலத்திலே இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாததன் காரணமாக, அப்பொழுது விடப்பட்டு, மறுபடியும், 1985-லே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு இந்தியாவினுடைய பிரதமர் இராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, பாராளுமன்றமும் ஏற்றுக் கொண்டதன் காரணமாக 1985-ஆவது ஆண்டில் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே இருந்த மேலவையும், இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலமாக அங்கும் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலவை நீக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை உள்ளபடியே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொடர்ந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையைத்தான் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலேயும் சரி, பல்வேறு வாதங்களிலேயும் சரி, பல்வேறு விவாதங்கள் நடைபெற்று இருக்கும் பொழுதும் சரி தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த வகையில் நீண்டகாலமாகவே அவர்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தீர்மானம் வருகின்ற பொழுதும் அதை ஆதரித்தும், அதற்கு வலுவூட்டியும் வந்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல் 1969-லே மேற்கு வங்காளத்திலே மேலவையை ஒழிக்கின்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, பாராளுமன்றத்திற்கு வந்திருந்தபொழுது அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சேர்ந்து அதற்கு ஆதரவு தருகின்ற வகையிலே தான், அந்த மேற்கு வங்காளத்தினுடைய மேலவையை ஒழிக்கின்ற தீர்மானம் பாராளுமன்றத்திலே வருகின்ற பொழுது ஆதரிக்கின்ற அளவிற்குத்தான் பல கட்சிகளும் ஆதரித்தன, அதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சேர்ந்து ஆதரிக்கத்தான் செய்தது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 14]

1985 ஆவது ஆண்டிலே ஆந்திர மேலவை ஒழிப்பு பற்றிய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த பொழுதும் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உள்பட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உள்பட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரே தீர்மானத்தையே நிறைவேற்றி, இரண்டு கட்சிகளும் ஆந்திர மாநிலத்திலே, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே மேலவையை ஒழிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்கின்ற வகையில், வேறு பல சூழ்நிலைகள் மற்றவைகளைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் அது ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கான தன்மைகளை அடிப்படையாக வைத்து, அந்த வகைகளிலேயும் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே உள் நோக்கம் எதுவும் இல்லை என்பதையும் நான் தெளிவுபடுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே உள் நோக்கத்தை வைத்து, கொண்டு வர வேண்டிய அத்தகைய தன்மைகள் இல்லை. ஏழெட்டு திங்கள்களாகவே ஆராய்ந்து அறிந்து, சிந்தித்துப் பார்த்து, கொள்கை வடிவிலே இருந்து, இப்பொழுது தீர்மான வடிவிலே வந்து சேருகின்ற சூழ்நிலையை இன்றைக்கு அது பெற்றிருக்கிறது. உள்ளபடியே, மற்றைய நிலைகள் வருவதற்கும், இங்கே வருகின்ற நிலைமையைப் பொறுத்த வரையிலேயும் மேலவையிலே இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கான வலிவு குறைந்து விடுமோ, அது எதிர்காலத்திலே வலிவு இழந்துவிடுமோ, அதன் காரணமாகத்தான் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ, அதைச் சமாளிப்பதற்காகத்தான் இந்த முடிவோ என்கின்ற அளவுக்கு கூட ஐயப்பாட்டின் அடிப்படையிலே கருத்துக்களைச் சிலர் பரிமாறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வகையிலே நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தபொழுது, 1-7-1977 வது ஆண்டு நிலையைப் பார்த்தோமேயானால், 63 பேர் இருக்க வேண்டிய மேலவையில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஐந்து உறுப்பினர்கள்தான் மேலவையில் இருந்தார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக 15 பேர்கள் இருந்தார்கள். காங்கிரசின் சார்பாக 5 பேர்கள் இருந்தார்கள். ஜனதா சார்பாக 4 பேர்கள் இருந்தார்கள். ஐக்கிய கட்சியின் சார்பாக 4-ம் இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக இரண்டு பேர்களும், பிற கட்சிகள் சார்பாக 4 பேர்களும் வெற்றி டங்கள் 23-ம் என்ற வகையில் 63 இடங்களில் 5 இடங்கள் ஆளுங்கட்சியின் பக்கம் இருந்து 15 இடங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பக்கம் இருந்து, அவ்வளவு வலிவான அத்தகைய நிலைமையில் கூட சமாளிக்க முடியாது என்று கருதி, அதிலே இருந்து தப்பிக்க வேண்டுமென்று கருதி, மேலவையை நீக்க

1986 மே 14] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அப்பொழுது கொண்டு வரப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகும் கூட, 1977-ல் 5 இடம், மேலவையிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருந்தாலும், 1978-லே அது 13 இடங்களாக மாறி, 1979-லே 16 இடங்களாக மாறி, 1980-லே 17 இடங்களாக மாறி, 1983-லே 17 இடங்களாக இருந்து, 1984-லே 19 இடங்களாகவும், 1984-வது ஆண்டு இறுதியிலே 23 இடங்களாகவும் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, 1984 இறுதியிலே 22 இடமாக இருந்து, இப்பொழுது அது 21 இடங்களாக இருக்கிறது. இன்றைய நிலையிலே நாம் கணக்கிட்டாலுங்கூட, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 21 இடங்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 7 இடங்களும், காங்கிரசுக்கு 3 இடங்களும், ஆகிரியர் கூட்டணிக்கு 4 இடங்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு 1 இடமும், காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரசுக்கு 1 இடமும், சுயேச்சைக்கு 3 இடங்களும், தலைவர் ஒருவரும் மற்றைய 22 இடங்கள் வெற்றிடமாக இருந்து 83 இடங்கள் இருக்கின்றன. இதை ஏன் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இப்பொழுதும் 21 இடங்களில் தான் நிற்கிறது.

அடுத்து, சட்டமன்ற மேலவை இருக்கும் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றவர்கள் 7 உறுப்பினர்கள், ஐயன் திங்களுக்குள்ளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்ற முறை வந்தாலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஓய்வு பெற்றுச் செல்கிற 4 பேர்களுக்குப் பதிலாக 4 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற வலிவு இன்றைக்கிருக்கிறது. அதைப் போல, காங்கிரசின் சார்பாக 2 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற வலிவு காங்கிரசுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறது. மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிற வலிவு அவர்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிறது. ஆக, 21 என்ற வலிவு, என்றைக்கும், ஐயன் திங்களுக்குப் பிறகு, இங்கேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் கூட குறையாது. உள்ளாட்சிமன்ற பிரதிநிதிகள் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையிற் குறையுமா என்று பார்ப்போமானால், உள்ளாட்சிமன்றத் தேர்தலில் இப்பொழுது 21 இடங்களுக்கு, 16 இடங்களுக்குத்தான் நடைபெறவிருக்கிறது. அந்த 16 இடங்களிலே என்னுடைய கணக்குப்படி, நாங்கள் பார்க்கிறபடி காங்கிரசுக்கும் கழகத்திற்கும் சேர்ந்து, கிட்டத்தட்ட 10, 11 ஆவது வரவேண்டும். அதிலே 6, 7 இடங்களாவது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வரவேண்டும், குறைவாகக் கணக்குப் போட்டாலும். ஆனால் வேறு வகையில் கணக்குப் போட்டாலும் வரும். அப்படிப் போட்டாலும், இந்தத் தேர்தல் மூலமாக 27, 28 தான் போகும். எப்படியாவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 7, 8 இடம் வருகிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட, 7-ம், 8-ம் 15 என்றுதான் ஆகுமே தவிர,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 14]

அதிகமான எண்ணிக்கையில் வந்து விடுவார்கள், ஆகவே இப்பொழுது கலைத்துத் தீர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இது கொண்டு வரப்படவில்லையென்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்பதல்ல. இந்தப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருந்திருக்கிறார்கள். அதைவிட வலிவுகொண்டு, சிறப்பான முறையில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருந்து 2½ ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் பணியாற்றினார்கள். இன்னமும் சொல்லப்போனால், அவர்கள் தொடர்ந்து இங்கேயே இருந்து, 5 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றியிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பமும். அப்பொழுது சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. இராசாராம் அவர்கள்கூட, நீங்கள் இராஜீநாமா செய்யவேண்டாம், இங்கேயே இருங்கள் என்றுதான் கழகத்தின் சார்பாக, பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். ஆகவே, கலைஞருடைய செல்வாக்கை இதனால் குறைத்து விட முடியும் என்ற அளவுக்கு அரசியலிலே ஞானமற்று விளங்குபவர்களும் நாங்கள் அல்ல. கலைஞருக்கு இருக்கிற செல்வாக்கு இருக்கும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மனுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கு நாட்டிலே இருக்கும்.

(முற்பகல் 11-10)

அந்த செல்வாக்கினுடைய வகைகளை அவ்வப்போது நடைபெறுகின்ற இடைத் தேர்தல்களிலும், பொதுத் தேர்தல்களிலும் பொது மக்கள் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆக செல்வாக்கை இந்த வகையிலே குறைத்துவிட முடியும் என்று நான் எண்ணவும் இல்லை, இன்னமும் சொல்லப்போனால் இந்த அவைக்கு அவர் வர இயலாது என்றும் நான் சொல்ல முடியாது: பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த அவையை விட்டுச்சென்றார்கள். மறுபடியும் இந்தப் பேரவைக்கே நாம் எல்லாம் மகிழ்த்தக்க அளவுக்கு மறுபடியும் பேரவைக்கே வந்து அவருடைய நல்ல பணிகளை நாம் பெறுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதுபோன்று இந்த அவைக்கு வந்து பணியாற்றுகின்ற சூழ்நிலை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் ஏற்படும். ஆக கலைஞர் இங்கேயே 2½ ஆண்டுக்காலம் இருந்தவர்கள். தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்ற தன்மையிலே நாம் இருக்கின்றோம். ஆக அவர்களை ஒழிப்பதற்காகத்தான் இது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. அதில் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஆக இப்படிப்பட்ட எத்தகைய எண்ணமும் இல்லை. பொதுவாக பல ஆண்டு காலம் பல மாநிலங்களில் உள்ள சூழ்நிலையை ஒட்டி, இங்கேயும் அதை முன்னாலேயே கொண்டுவந்திருக்கலாமே என்று சில பல

1986 மே 14]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களை செய்தித்தாளில் எழுதுகிறார்கள். காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் ஒரு குறை சொல்லலாம். முன்னாலேயே கொண்டுவந்து இருக்கலாமே என்று சொல்லுகிறார்கள். கொண்டுவந்திருக்கலாம். ஆனால் இவ்வளவு காலம் நீட்டியிருக்க வேண்டாமே என்பார்கள், நீட்டியிருக்கக்கூட வேண்டியதில்லைதான். இப்பொழுது இந்த உணர்வும் மற்றைய நிலைமைகளும் ஏற்பட்டது. ஆக அந்த அடிப்படையில்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இது ஜனநாயக விரோதமான செயலோ, ஜனநாயகப் படுகொலையோ, காழ்ப்புணர்ச்சியோ, வேறு எந்த நிலைமைகளோ இல்லை. ஆக இருக்கின்ற சூழ்நிலையை ஒட்டி, தேவை, தேவையின்மையை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் ஒவ்வொரு மாநிலமும் எப்படிப்பட்ட தன்மைகளின் அடிப்படையில் முடிவு செய்கின்றதோ, அந்த முடிவின் அடிப்படையிலே, இந்த அவையும் முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே இவற்றை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆக இதிலே வேறு எந்த காழ்ப்புணர்ச்சியும், வேறு எந்த நிலைமைகளும் இல்லை. அது இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்கள் உண்டு. அது இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கான காரணங்கள் உண்டு. எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இருக்க வேண்டாம் என்பதற்கான உணர்வும், தேவையின்மையை உணர்த்துகின்ற உணர்வும் அதிகம் இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஆளும் கட்சியினர் அதை உணர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உள்ள தலைவர்கள் எல்லாம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியதற்கு பிறகு இறுதியாக என்னுடைய கருத்தை வழங்குகின்றேன் என்று சொல்லி இவற்றை என்னுடைய முன்னுரையாக மட்டும் அமைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையினுடைய நடைமுறையில் இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு தீர்மானத்தை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே மொழிந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் சற்று முன்னாலே இங்கே இருந்தார்கள். அவர்களே இருந்து முன் மொழிவதாக ஒரு சொல் சொல்லியிருந்தால் கூட இந்த தீர்மானத்திற்கு இருக்கின்ற அளவுகடந்த முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக அவர்களுடைய கருத்து அப்படி அமைந்திருக்கிறது என்ற அடிப்படையில், அவர் அதிலே அக்கறையாக இருக்கிறார் என்ற அடிப்படையிலே வாதத்தை நடத்த முடியும். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற மேலவையையே நீக்குவதற்கான—ஒழிப்பதற்கான ஒரு தீர்மானத்தைத் தன் பெயரிலே தந்து, அவர்களேகூட இங்கிருந்து, ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை என்பது உள்ளபடியே சட்டமன்ற மேலவையை நீக்குவதில் முதலமைச்சருக்கு அக்கறை இருந்தாலும் கூட, எவ்வளவு பெரிய ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்பதை அவர் எண்ணிப் பார்க்கவில்லையோ

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1986 மே 14]

என்று ஒரு சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது. ஏனென்றால் சட்டமன்ற மேலவை என்பது, சட்டசபை ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலேதான் மேலவை என்ற பெயர் பெற்றதே தவிர அதற்கு முன்னாலே லெஜிஸ்லேட்டிவ் கௌன்சில் என்று சொல்லுகின்ற போது தனி சட்டமன்றமாக அது இயங்கியது. அப்போது சட்டசபை இல்லை. இந்த சட்டசபை இந்தக் காலத்தில் அதுவும் சுதந்திரத்திற்கு பின்னாலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற இந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக இந்த சட்டமன்றம் என்ற தனிப் பெயரால் 1920, 1921 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்த மன்றம் இயங்கி வந்திருக்கிறது. பின்னாலே பிறந்த வாழைக்கன்று முன்னாலே பிறந்த வாழைக்கு முடிவு கட்டுவதைப் போல, இன்றைய தினம் தீர்மானம் சட்டமன்றப் பேரவையில் நானே உறுப்பினராக இருந்தாலும்கூட மேலவைக்கு ஒரு முடிவு கட்டுகிறது என்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சி. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டிலே இருந்த சட்டமன்ற மேலவை எப்படிப்பட்ட பணிகளைச் சட்ட மன்றம் தோன்றுவதற்கு முன்னாலே ஆற்றியிருக்கிறது என்ற அந்த வரலாற்றுக் குறிப்பு களை யாராவது எடுத்துப் பார்ப்பீர்களானால், அகில இந்தியாவுக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்குகின்ற சிறப்பை நம்முடைய கௌன்சில் பெற்றிருக்கிறது. மிகப்பெரிய சீர்திருத்தமான அடிப்படைக் கருத்துக்கள் பேசப்பட்ட மன்றம் அது. அந்த மன்றத்திலே நீதிக் கட்சித் தலைவர்கள், சமூக நீதிக்கு வாதாடிய தலைவர்கள், கம்யூனல் ஜி. ஓ. கொண்டுவருவதற்குக் காரணமாக இருந்த அமைச்சர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைகள் நிலைபெறுவதற்கு வழி காட்டியவர்கள்.

பொட்டுக் கட்டுவதை ஒழிக்க வகை செய்த திருமதி முத்துலட்சுமி ரெட்டி அம்மையார் அவர்கள், மிகப் பெரிய அரசியல் வாதி என அகில இந்தியாவில் மதிக்கப்பட்ட சர். ஆர்.கே. சண்முகம் அவர்கள், மிகப் பெரிய ராஜதந்திரி என்று போற்றப்பட்ட சர். சி. ஆர். ரெட்டி அவர்கள், மிகப் பெரிய கல்வியாளர் என்று மதிக்கப்பட்ட சர். ஏ. லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள், முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆகிய அவ்வளவு பேரும் அந்த அவையிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பெருமையாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் எனக்கு அந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருக்கிற வாய்ப்பு இருந்திருக்கிறது என்பதை நான் எனக்குக் கிடைத்த பயிற்சியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வாய்ப்பு அருமை நண்பர் நாவலர் அவர்களுக்கு ஏற்படாத காரணத்தால் வருத்தம் இல்லாமல் இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் முன்மொழிந்து இருக்கிறார். அதற்கான வாய்ப்பு அவருக்கு நிரம்பக் கிடைத்து இருக்கிறது. சட்டமன்ற மேலவை ஏற்பட்டபோது சட்டமன்றம் இல்லாத காரணத்தால் மாண்டேகு செம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்த முறையில் வந்தப்

1986 மே 14]

[திரு. க. அன்பழகன்]

போது இரட்டை ஆட்சி முறையில் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு— அப்போது மேற்கு வங்காளத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் அப்படிப்பட்ட சபை இருப்பதற்கான வழி முறைகள் இருந்தாலும் கூட செயல்படாமல் போய், தென்னிந்தியாவிலே— தென்னகத்திலேதான், தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தின் சார்பிலேதான் ஜனநாயக அடிப்படையே இந்தியாவில் நிலைநாட்டப்பட்டது. அதுவும் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி அதிலே அக்கறையாக இல்லாத கால கட்டத்தில், விலக வேண்டுமென்று தீர்மானித்த கால கட்டத்தில் செயல்படுத்திக் காட்டியவர்கள்— ஒரு வகையில் அவர்களுக்கெல்லாம் கூட, அதனால் சில கெட்ட பெயர் கூட ஏற்பட்டது—ஏதோ வெள்ளைக்காரனுக்கு ஆதரவாக இருப்பதாக. ஆனால் நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி காட்டுகிற மிகப் பெரிய பணியை அந்த அவை நிறைவேற்றியது. ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் அந்த அவை இனி இருக்கத் தேவையில்லை என்பதை உணர்வின் காரணமாக இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இருக்கத் தேவையில்லை என்பது ஒரு உணர்வுதான் என்று அவர்கள் சொல்கிறபோது எனக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆந்திராவில் மேலவை தேவையில்லை என்ற தீர்மானம் வந்தபோது அங்கே இருந்த முதலமைச்சர் திரு. என். டி. ராமராவ் அவர்கள் மேலவை தேவையில்லை என்று தீர்மானித்ததற்குக் காரணமாக இருந்தது, ஆந்திர மேலவையில் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்து, தெலுங்கு தேசக் கட்சி ஆட்சியில் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வருகிற தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற விடாமல் தடை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சட்டமன்றத்தின் நடவடிக்கைக்கு, நிறைவேற்றப்படுகிற தீர்மானங்களுக்கு மேலவையில் தடைகள் எழுப்பப்பட்ட காரணத்தால், வேறு வழியில்லாமல் அந்த அவையைக் கலைத்தால் தான் மக்களுக்குப் பணியாற்ற முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுத்தான் அந்தக் காரியம் நடைபெற்றது.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் மேற்கு வங்காளத்தில் மேலவையைக் கலைக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது, முதலிலே கொள்கையாக அது இருந்தாலும் கூட, மேற்கு வங்காளத்திலே மத்தியிலே அளகிற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் மேலவையிலே அதிகம் இடம் பெற்றிருந்த காரணத்தால் பெரும் இடையூறாக இருந்து, கலைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது சொன்னது போல், அவர்களே மிகத் திட்டவாட்டமாகச் சொன்னது போல், எதிர்க்கட்சிகள் எவ்வளவு பேர் இடம் பெற்றாலும், நாளை தினம் நடைபெறுகிற தேர்தலில் எவ்வளவு பேர் உள்ளே வந்தாலும்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1986 மே 14]

15 பேராளாலும், 20 பேராளாலும் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கின்ற பலத்தைக் குறைத்து விட முடியாது ; அவர்கள் இடையூறாக இருக்க முடியாது ; எங்கள் தீர்மானங்களைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது ; எந்த விதத்திலும் எதிர்க்கட்சிகள் எங்களுடைய முயற்சிகளையும், செயல் திட்டங்களையும் தடுக்க வழியில்லை என்பதை நாவலர் அவர்களே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோது அந்த அவையைக் கலைப்பதற்கான திடீர் காரணமோ, திடீர் நியாயமோ, அவசியமோ இந்த 1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் இந்தத் தேதியில், இந்த நிகழ்ச்சியை ஒரு ஆபீசுவரி ரிமார்க் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு, இந்த இரங்கல் தீர்மானம் கொண்டு வருகிற அளவுக்கு, இது தேவைப்படுவதற்கான ஒரு பின்னணியோ, காரணமோ, சூழ்நிலையோ இல்லை என்பதை நான் வலியுறுத்தி நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏதாவது காரணம் இருந்து, இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிற கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தடையாக இருந்து, இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எப்படி மக்களால், நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அந்த அளவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத அவர்களால் இடையூறு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக, நீங்கள் கலைப்பதாக இருந்தால் நான் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்தாலும் கூட இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த அக்கறை ஏற்பட முடியாது.

இந்தச் சட்டமன்ற மேலவையைப் பற்றி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் விவாதம் ஏற்படுகிறபோது ஏற்படுகிற சூடு மேலவையில் நடக்கிறபோது இல்லாத காரணத்தால் தெளிவான சிந்தனை முடிவு ஏற்படுவதற்கு அது துணை செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு உதாரணம் கூட எனது நினைவுக்கு வருகிறது. யார் அதைச் சொன்னது என்று நினைவு இல்லை. டீசாப்பிடுகிற போது கப் அன்ட் சாசர் பயன்படுவதைப் போல கப்பிலே இருக்கிற டீ சூடாக இருக்குமேயானாலும் சாசரிலே ஊற்றுகிறபோது ஆறிவிடும். அது போல் மேலவையும் சாசரில் இருக்கிற டீயாக இருந்து பயன்படுகிறது என்ற கருத்து, ஏற்கனவே யார் தெரிவித்தார்கள் என்பது நினைவு இல்லை. எனவே அப்படித் தெரிவிக்கப்படக் கூடிய அளவுக்கு, இருக்கிற ஒரு நல்ல சுழுகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடிய அந்த அமைப்பைக் கலைப்பதிலே பெரிய நன்மை இல்லை. மற்றொன்று இந்தப் பேரவைக்கு அரசாங்கம் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த அவைக்கு ஏறக்குறைய 15 லட்சமோ அல்லது 20 லட்சமோ கூட செலவழிக்க வேண்டிய

1986 மே 14]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அவசியம் வராது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் செலவு கணக்கையே பார்க்காத அரசு அது. ஆக அவர்கள் ஏராளமாகப் பல்வேறு காரணங்களுக்குச் செலவிடக் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை வரவு செலவு செய்கிற போது 15, 20 லட்சம், இதனாலே மிச்சம் என்று கருதுவதற்கு எந்த வித நியாயமும் இல்லை.

(முற்பகல் 11-20)

இவைகளை விட முக்கியமாக நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்குத் தேவையா இல்லையா என்பதை தான் எண்ணிப்பார்த்துத் தேவை இல்லை என்ற உணர்வுக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம், சில பேர் தேவை என்ற உணர்வுக்கு வந்திருப்பார்கள் என்று நாவலர் அவர்கள் இரண்டு பக்கமும் இருக்கிற நியாயத்தை, தான் உணர்ந்து இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னால் அவர் வருத்தப்பட்ட மாட்டார் என நினைக்கிறேன். அது உணர்வு தானே தவிர, தெளிவு அல்ல. உணர்வுக்கும் தெளிவிற்கும் இடையில் இருக்கிற வேறுபாட்டை அவர்கள் அறிவார்கள். காரண காரியம் என்ற சிந்தனை இல்லாமல் ஒரு உணர்வு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரண காரியம் இல்லாமலே ஒரு உணர்வு உங்களுக்கு வருகிறபோது, எங்களுக்கு காரணத்தோடு, கலைக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தோடு, ஒரு உணர்வு எங்களுக்கு வருகிறது. காரணம் இல்லாமலே கலைக்கலாம் என்ற உணர்வு வருகிறபோது, காரணத்தோடு கலைக்கக் கூடாது என்ற உணர்வு வருவதற்கு மகிழ்ச்சி படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அவர்களே சொன்னார்கள்.

“குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்

மிகை நாடி மிக்க கொளல்” என்ற அடிப்படையிலே தான் எண்ணிப் பார்க்கிறோம் என்று. மேலவையினாலே ஏற்பட்ட குறை என்ன? நீங்கள் நாடுகிற எந்தக் குணம் மேலவையிலே கிடைக்கவில்லை. இங்கிருக்கின்ற அமைச்சர்கள் மேலவையிலே இருக்கிற போது, இங்கே ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் போன்று எந்த நிகழ்ச்சிக்காவது ஆளாகி யிருக்கிறார்களா? அல்லது அமைச்சர்கள் சொல்லக் கூடிய எந்த விளக்கமும் மேலவையிலே அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? மேலவை என்பது ஆட்டுக்கு தாடி போன்றது என்று கருதி விடக் கூடிய ஒன்று அல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால் கவர்னருக்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் கூட மேலவைக்குப் பொருந்தாது. அரசியல் சட்டத்திலேயே மேலவை இருக்கலாமா கூடாதா என்று தீர்மானிக்கிற அதிகாரம் சட்டப் பேரவைக்கு, சட்டமன்றத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சட்டமன்றத்தினுடைய ரீபண்ட்மண்டல் ரைட்ஸ், அடிப்படை உரிமை என்பதற்காக தந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்

[க. அன்பழகன்]

[1986 மே 14]

போனால், ஒரு இடத்திலே மாநிலத்தில் இருக்கட்டும், இல்லாத இடத்திலே இல்லாது இருக்கட்டும்; அந்த உரிமையைச் சட்டமன்றமே வைத்துக் கொள்ளட்டும். எல்லா இடத்திலும் இரண்டு அவைகள் இருக்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்திலே வற்புறுத்தத் தேவை இல்லை என்று கருதியே அவ்வாறு விதி செய்துள்ளனர்.

எல்லா இடத்திலும் எல்லா மாநிலத்திலும் இரண்டு அவை இருக்க வேண்டும். அதாவது மேலவையும் இருக்க வேண்டும் என்பதை சொல்வதற்கான சட்டம் செய்தபோது, இருக்கலாமா கூடாதா என்று தீர்மானிக்கும் உரிமை சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது. கட்டாயமாக அது இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதை அரசியல் சட்டத்திலேயே நிறைவேற்றி இருப்பார்கள். பல மாநிலங்கள் புதியதாக பிரிக்கப்படுகிற போது, புதியதாகத்தான் சட்டமன்ற மேலவை வர வேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தால், அப்படிப் புதியதாக வருவதை கட்டாயமாக்கப்படுவதால் என்ன லாபம் என்ற கருத்தில், இருப்பதும் இல்லாதிருப்பதும் சட்டமன்றமே தீர்மானிக்கட்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி தீர்மானிக்கலாம் என்ற காரணத்தால், மற்ற மாநிலங்களிலே தீர்மானித்ததைப் போல — 4, 5 மாநிலங்களைத் தவிர, குஜராத்தைத் தவிர, மராட்டியத்தை தவிர, பீகாரைத் தவிர, உத்திரப் பிரதேசத்தைத் தவிர, இன்னொரு மாநிலம் ஒரிஸ்ஸா என்று நினைக்கிறேன், அவைகளைத் தவிர மற்ற இடங்களில் கலைத்து விட்டார்கள். பல இடங்களில் அது ஏற்படவே இல்லை. பல இடங்களில் 65 ஆண்டுக்கால வரலாறு கிடை யாது. பல இடங்களில் மேலவையினுடைய வரலாறு பெருமைக்கு உரியதாக இருக்காது. இன்னும் சொல்லப் போனால், மேலவையிலே கிடைக்கின்ற கருத்தோட்டம், தென்னகத்திலே தமிழகத்திலே கிடைத்துவருவது போன்று வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கிடைத்தது இல்லை. எனவே இவ்வளவு சிறப்பு பெற்றிருக்கிற போது, நமக்கு வந்திருக்கிற உரிமை, இந்த சட்டமன்றத்திற்காகத் தரப்பட்டிருக்கிற உரிமையே தவிர, அதைக் கலைப்பதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு தரப்பட்ட உரிமை அல்ல.

இன்னும் சொல்லப்போனால் அகில இந்தியாவை ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியே சில மாநிலங்களில் சட்ட மேலவை கலைக்கப்பட்டபோது எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போராடியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களின் பொதுவான கொள்கை அல்ல. அகில இந்தியாவை ஆளுகின்ற கட்சியே அதை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறார்கள். கலைப்பதற்கு அனுமதி கேட்டுத் தீர்மானம் போட்டதற்கு பின்னாலும் ஒரு ஆண்டுக் காலம் அதை ஏற்காமல் இருக்கவில்லையா?

1986 மே 14]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இன்றையதினம் நிறைவேற்றியதற்குப் பின்னாலும் அதுவும் கொள்கை அடிப்படையிலே நியாயம் என்று காங்கிரசு சொன்னால், பாராளுமன்றத்திலே அதை நிறைவேற்ற ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆவானேன். திரும்ப திரும்ப என்டி.ஆர். அதனை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவானேன். எனவே காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கூட அது கொள்கை அல்ல. சட்ட திட்டத்திலே வைத்திருப்பதற்கும் இல்லாமல் இருப்பதற்கும் சட்டமன்றமே அந்தக் கூடமையைச் செய்வதற்கு விட்டு விடுகிற வகையில் செய்யப்பட்டதே தவிர, கலைக்க வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையில் இல்லை. ஒரு வேளை நாவலர் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் சில இடங்களில் கலைத் திருக்கின்ற போது, நாம் ஏன் கலைக்கக் கூடாது என்று கேட்டால் இரண்டு விளக்கம் நான் சொல்ல முடியும். ஒன்று நமக்கிருக்கிற தனி பாரம்பரியத்தை காப்பாற்றிக் கொள்வதென்பது நம்மைப் பொறுத்ததே தவிர, மற்றவர்களைப் பொறுத்ததல்ல. மற்றவர்கள் எல்லாம் மும்மொழிக் கொள்கையென்று ஒப்புக்காக உண்மையில்லாமல் அப்படி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி மூன்று மொழிகளைப் படிக்கிறோம் என்றால் அதற்காக அவர்களைப் பின்பற்றி நாமே நம் கழுத்தை அறுத்துக் கொள்ள முடியுமா? அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளும் கட்சிக்குப் பெரிய வாய்ப்பு மேலவை இருப்பது. சிலசமயங்களில் சட்டமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்கிற போது கட்சி அடிப்படையில் வருகிற கருத்து மாறுபாட்டை விலக்கி ஒருமித்த கருத்தை மேலவையில் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அந்த வாய்ப்பை பெறக்கூடிய ஆளும் கட்சி, ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கிற நிலையில், அந்த அவையைக் கலைப்பது என்பதில் என்ன கொள்கை இருக்கிறது? இதிலே என்ன தீர்மானம் இருக்கிறது? இவ்வளவு பெரும்பான்மை இருக்கிறது. இதிலே என்ன வீரம் இருக்கிறது? அதிலே என்ன மாபெரும் தீர்மானம் இருக்கிறது? அல்லது சட்டமன்றத்தில் நடைபெறக் கூடிய எந்தத் தவறு, அல்லது நடைபெற்ற எந்தத் தவறு சட்டமன்ற மேலவையில் நடந்தது, அதனால் நம்முடைய மதிப்பு குறைந்து விட்டது? எனவே சட்டமன்ற மேலவை இருப்பது ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு துணைக்கரம். ஆனால் அவைகளை மறந்துவிட்டு, ஏதோ அரசியலில் அன்றாடம் பேசப்படுகிற பேச்சில் கலைஞர் அவர்கள் வந்த நாளிலிருந்து அந்த எண்ணம் உருவாகி இருக்கிறது என்பதைப் போல, 7, 8 திங்களாக அந்த எண்ணம் இருப்பதாக முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கலைஞர் அவர்கள் அந்த அவைக்கு வந்து 1½ ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், 7, 8 மாதங்களுக்குப் பிறகு தான் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வருகிற நிலைமை ஏற்பட்டது. தனிப்பட்ட முறையில் கலைஞரை நீங்கள் ஒழிப்பதாகவோ அல்லது ஒழிக்க முயற்சிப்பதாகவோ நான் கருதவில்லை. எதற்கு அப்படி அவர்கள் எதிரில் உட்கார்ந்து பல நியாயங்களைப் பேசி, பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற தொல்லை நமக்கு வருகிறது. நண்பராகவே

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1986 மே 14]

இருப்போமே, எதற்காக எதிர்த்து வாதாட வேண்டுமென்று நல்ல எண்ணத்தில் தான் நீங்கள் இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுகிறீர்களே தவிர வேறல்ல.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்கு வலுவிருந்து, வாதம் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுத்து, பதில் சொல்கிறபோது நம்முடைய அரசியல் ஏற்படுகிற ஆரோக்கியத்தை நீங்கள் இழந்து விடப்போகிறீர்கள். ஆளும் கட்சி ஆரோக்கியத்தை எத்தனையோ வழியில் இழந்திருக்கிறது. எந்தெந்த வகையில் ஆரோக்கியம் இழந்திருக்கிறது என்று இன்றைக்குக் காலையில் பேசப்பட்ட ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக ஆளும் கட்சி, நம்பர்களே எழுப்பிய பிரச்சனையில் எவ்வளவு பெரிய ஊழல்கள் திரும்பத் திரும்பப் பேசப்பட்டது என்பதும், அந்த நேரத்தில் நான் எழுந்திருந்து முன்னவர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளக்கூட எண்ணினேன். ஆனால் முறையல்ல என்பதற்காக பேசாமல் இருந்தேன். எழுத்து மூலமாக உங்கள் புகாரைத் தந்தால் விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுவே இந்தச் சட்டமன்றத்தை நாம் மதிக்காததற்கு அடையாளம். தாங்கள் இருக்கிறீர்கள், தங்களுக்கு முன்னாலே தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரிய ஊழல் என்று அவர்கள் அறிந்த பலசெய்திகளை ஒருவருக்கு மேலாக நான்கு பேர்கள் சொல்கிறபோது, உடனடியாக இந்த அவையில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனை குறித்து ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவிற்கு, இந்த அவை மதிக்கப்பட வேண்டும். எனவே அதை நான் வேறு கோணத்தில் தான் சொல்கிறேன். ஆனால் இவ்வளவு குறைபாடுகள் ஒரு ஆளும் கட்சி மூலமாக சத்துணவுக் கூடங்களிலிருந்து கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கப்படுகிற இடம் வரையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கிறபோது, எதிர்க்கட்சியிலே பல்வேறு அரங்குகளிலிருந்து நியாயங்களை அவ்வப்போது கேட்பது ஆளும் கட்சிக்குத்தான் நன்மை.

இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று இரண்டையும் நாட்டு மக்களை விட மிகவும் முக்கியமாக நான் கருதுபவன் அல்ல. என்னுடைய மனப்பான்மையிலே என்னுடைய கட்சியை விட, நான் ஏற்றிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் பொறுப்பை விட, ஆட்சியிலே இருக்கிற அமைச்சர்களை விட, ஐந்து கோடி மக்கள்தான் பெரிது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு எனக்கு சக்தி இல்லாவிட்டாலும், என்னுடைய உணர்வு அப்படிப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் சொல்கிறேன். இந்த மக்களுக்காக வாதாடுவதற்கு மேலவையில் 10 பேர், 20 பேர் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ, ஆசிரியர்களோ அல்லது பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்தோ வந்து செயல்படுவார்கள். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 8, 9 ஆண்டுக்காலம்

1986 மே 14]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தேர்தலே நடத்தாமல் எப்படியோ தசரதனுக்கு பிள்ளைகள் பிறந்ததைப் போல, இவ்வளவு நாள் கழித்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்று, உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே, அவர்கள் வாக்களித்து தங்களுடைய பிரதிநிதிகளாக மாவட்டத்திற்கு ஒருவரை அல்லது இருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிற அந்த வாய்ப்பை இன்றையதினம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீங்கள் பரிசாக வழங்குகிறீர்கள். ஒருமுறை தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் அனுப்பக் கூடாதா? ஒன்பது ஆண்டுகாலம் அவர்கள் உரிமை இழக்கச் செய்து, அந்தப் பொது மக்களுடைய உரிமையைப் பறித்து வைத்திருந்தீர்கள். எப்படியோ அந்தத் தேர்தலை நீங்களே அனுமதித்து அனுமதி வழங்கியிருக்கிறீர்கள். தேர்தலில் ஒரே ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மட்டும் சேர்ந்தவர்கள் வெற்றி பெற்று வரவில்லை. எல்லா கட்சிகளும் வந்திருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியும் வந்திருக்கிறது. ஆளும் கட்சியிலே ஒன்றியத் தினுடைய தலைவர்களாக வந்தவர்களோ, பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களாக வந்தவர்களோ, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களாக வந்தவர்களோ இங்கேயிருக்கிற நம்மை விட, இங்கேயிருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களைவிட, கட்சிக்கு உண்மையானவர்கள் அல்லவா? அவர்கள் சார்பிலே பிரதிநிதிகள் மேலவைக்கு வருகிறார்கள் என்று பெருமை இருக்கக் கூடாதா? மகாத்மா காந்தியடிகள் அவர்களின் கொள்கைப்படி பாராளுமன்றத்தை விட சட்டமன்றம் மேலானது. சட்டமன்றத்தை விட உள்ளாட்சி மன்றங்கள்தான் மக்களுக்கு உடனடியாகப் பணியாற்றுகிற மன்றங்கள். அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களை நினைத்துத்தான் காந்தியடிகள் கிராம இராஜ்யத்தை வலியுறுத்தினார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உணர்விலே இந்த உள்ளாட்சி மன்றம் எவ்வளவு நிறைவுடையதாக இயங்குகின்றதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் ஜனநாயகத்தினுடைய பலன் கிடைக்கும் என்ற கருத்து இருந்தது.

(முற்பகல் 11.30)

எனவே அப்படிப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுடைய பிரதிநிதிகள் 16 பேர்களோ, 18 பேர்களோ, வெற்றி பெற்று வரக் கூடிய நேரத்திலே, அவர்களுக்கு தேர்தல் நடத்தக்கூடிய நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே இருந்து 7 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்பதை ஒருவேளை அரசாங்கம் புறக்கணிக்கிற அளவிற்கு நாமே தேர்ந்தெடுத்து அங்கே 7 பேர்களை ஏன் அனுப்ப வேண்டும். வேண்டாம் என்று கருதினால் அது வேறு. ஆனால் உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே இருந்து அவர்களுக்கு என்று வருகிற பிரதிநிதிகள் வந்து உட்காரக் கூடிய அவை அதுதான். இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களில் இருந்து பிரதிநிதிகளாக 10 பேர்கள் வந்து இங்கே உட்கார

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1986 மே 14]

நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களா? ஆனால் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், எந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளாக இருந்தாலும் கூட, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே போய் உட்கார அறை கொடுக்கவேண்டும் என்று இங்கேயே பேசினார். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒன்றியத் தலைவர்கள் இருக்கிற இடத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போய் அமரவேண்டும். அந்தச் சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும். மரியாதை தரப்பட வேண்டும். அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏறத்தாழ 12 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்கள், 376 ஒன்றியங்கள், 96 நகராட்சிகள் 3 மாநகராட்சிகள்—அதற்கு தேர்தல் நடந்தாலும் நடைபெறாவிட்டாலும் அவர்களுடைய பிதிநிதிகள் வந்து இந்த அவையிலே உட்காரக்கூடிய காட்சியை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கக்கூடாதா? அவர்கள் வந்ததிலே இருந்து அந்தக் காட்சியை அவர்கள் பார்க்கவில்லை. முதலமைச்சராக வந்ததிருந்து, அந்த அவையில் 63 பேர்களில், 38 பேர்களோ, 40 பேர்களோ, அல்லது 41 பேர்களோ தான் இயங்கி இருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல பக்குவமான மனப்பான்மையை வளர்க்கக் கூடிய, கட்சி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, பொதுப்பணியிலே அக்கறை செலுத்துவதற்கான ஒரு நிலைமையை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு மேலவையாக இருக்கக்கூடிய அந்த அமைப்பை, கலைப்பது என்பது, இந்தச் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றவேண்டிய ஒன்று அல்ல. என்னுடைய நண்பர் நாவலருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்னவராக நீங்கள் இருக்கிற காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தைச் செய்தோம் என்ற ஒரு பழியை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், மக்களிடையே மிகப் பெரிய செல்வாக்கு இருக்கிறது. மக்களுடைய அன்பைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதிலே தன்னம்பிக்கை உள்ள ஒரு முதலமைச்சர், இப்படி சில அவைகளைக் கலைத்துத்தான் தன்னுடைய ஆட்சிக்கும் பெருமை தேடவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. எனவே இந்தக் கலைப்பு அவசியம் இல்லாத காரியம். எனவே இதை எதிர்ப்பது என்னுடைய கடமை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கு. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, தமிழக சட்டமன்றத்தினுடைய சரித்திரத்தில் இன்று முன் மொழியப்பட்டு உள்ள தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கருதுகிறது. எங்களுடைய கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மாநிலங்களில் இரண்டு அவைகள் தேவையில்லை என்பதை ஆரம்ப முதலே நாங்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டு வரக்கூடியவர்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்த நாட்டுக்கு 1935 ஆம் ஆண்டு இந்த நாட்டினுடைய மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரைச் சொல்லி, என்று ஒரு அரசியல் அமைப்பைத் தந்தார்களோ, அந்த

1986 மே 14]

[திரு. கு. ரமணி]

அரசியல் அமைப்பு வந்த காலத்திலேயே, அந்த அரசியல் அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளலாமா, கூடாதா என்று கூட பல போராட்டங்கள் இந்த நாட்டில் நடந்தன. ஆகவே, அரசாங்கத்தினுடைய அமைப்பு என்பது 'கவர்ன்மென்ட் ஸ்ட்ரக்ச்சர்' என்பது, அதில் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முறையில் இந்த அமைப்புக்கள் எப்படி அமையவேண்டும். அதில் சாதாரண உழைப்பாளி மக்கள், ஏழை மக்கள், விவசாய மக்கள் படிப்பாளி மக்கள், இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தினுடைய நூற்றுக்கு 98 சதவீத மக்கள், அவர்களுடைய பிரதிநிதித்துவ சபைகளாக இவைகள் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தை ஆளுபவர்கள் அவர்கள் தான். அரசாங்கத்தை மாற்றப்பவர்களும் அவர்கள் தான். ஆகவே அப்படிப்பட்ட மக்களுடைய சபைகளாக அவைகள் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையில், இரண்டு அவைகள் என்ற அந்த அமைப்பு இருக்கிறதே, அந்தத் தன்மையில் வந்தது அல்ல என்பது எங்களுடைய அரசியல் விஞ்ஞானத்தை நாங்கள் கற்றுக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய அடிப்படையில் இருந்து பார்க்கிற பார்வை. ஆகவே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இதில் தெளிவாக நாங்கள் இருக்கிறோம். வேறு எந்த நோக்கத்தோடும் சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட அமைப்புக்கள் ஏழை எளியவர்களுடைய நன்மைக்கு பாதகமாக இருக்கிறதே தவிர, சாதகமான அமைப்பு அல்ல என்பது எங்களுடைய கருத்து. அரசியல் சட்டத்தில் 169 விதியில் கொடுக்கப்பட்டு உள்ள விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டாலே தெரியும். அதைப்பற்றி கூர்மையான விவாதங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அரசியல் நிர்ணய சபையில் இதைப் பற்றி விவாதங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. உலகத்தினுடைய பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்புக்கள் அந்த அரசாங்கத்தினுடைய சட்டமைப்பு இருக்கிறதே, அது உள்பட அதைச் செயல்படுத்தும்படியாக அரசியல் சட்டங்கள் உள்பட, எப்படியெல்லாம் செயல்படுகிறது என்கின்ற ஆராய்ச்சிகள், அறிவாளிகள் என்று சொல்லக்கூடிய தலைவர்கள் எல்லாம் இருந்து அந்த விவாதங்கள் நடைபெற்றன. அவ்வளவுக்குப் பிறகு நமது அரசியல் சட்டம் வரும்போதும் இந்தச் சபைகள் இருக்கலாமா கூடாதா என்பதை கீழே இருக்கும்படியான சட்டமற்றம் தீர்மானிக்கட்டும் என்று விட்டுவிடுவதற்கு நாங்கள் நினைக்கக்கூடிய ஒரு காரணம், மக்களுடைய நேரடியான பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரக்கூடிய அந்தச் சபை ஒரு பூரணமான நேரடி பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்று வரக்கூடிய அந்தச் சபை, அந்தச் சபை தீர்மானிக்கட்டும் என்று அது விடப்பட்டுள்ளது. அந்த முறையில் இந்த மாதிரி சபைகளை ஆக்குவதற்கும், இல்லாமல் செய்வதற்குமான ஒரு அதிகாரத்தைத்தான் அந்த ஷரத்திலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த முறையில், அதுவும் ஆரம்ப காலத்திலே, நமது பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி இந்தியாவிலே இருக்கிற பல மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட மேல் சபைகள் ஏற்படவில்லை, கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் இந்த மாதிரி சபையே

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 மே 14]

இல்லை. மேற்கு வங்காளத்திலே மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியும் அதோடு சேர்ந்த தோழமை கட்சிகளும் முதலிலே 1967 ஆம் வருடம் அதிகாரத்துக்கு வந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உபத்திரவத்தினாலே மட்டும் அல்ல, அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும் (குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்களே, என்ன அப்ஜெக்ஷன் என்று எனக்கு புரிய வில்லை (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை திருத்திப் பேசி விடுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி : காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உபத்திரவம் என்ற வார்த்தையிலா அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை? காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பாரம்பரியம் அவர்களுக்கு விட்டுப்போச்சு. எங்களை எதிர்ப்பது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பாரம்பரியம். அந்த மாதிரியான தாக்குதல்களை இந்திய நாட்டில் வேறு எந்தக் கட்சியும் அனுபவித்தது கிடையாது. எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள் இரண்டாயிரம் பேர்கள் உயிரிழந்து இருக்கிறார்கள், இரண்டரை, மூன்று ஆண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே. அதை நினைத்துக் கொண்டு நாங்கள் அந்தச் சபையை கலைப்பது என்று சொல்வதெல்லாம் சரி அல்ல. அப்படியானால் இந்தியாவில் ஒரு மக்கள் ஜனநாயக அரசாங்கத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பது அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய திட்டம் எங்களுடைய கட்சியின் திட்டம். அதை உருவாக்குவதற்கு இன்னும் எத்தனை ஆயிரம் பேர்களை நாங்கள் தியாகம் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்து தான் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே மேற்கு வங்காளத்திலே அந்தச் சபையைக் கலைப்பது என்பது ஒரு மக்கள் பிரதிநிதி சபையினுடைய அமைப்பு. அது நிலைபெறுவது என்பது உண்மையிலேயே நாம் நினைக்கக்கூடிய மாதிரி ஒரு முறையில் ஒரு ஜனநாயக மரபில் மக்களுடைய எண்ணங்கள் மாறி மாறி புதிய அம்சங்கள் தோன்றி வளர்வதற்கும் நல்ல சட்டங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும், புதிய முன்னேற்றத்தையும் அடைவதற்குத் தடைக் கல்லாக நிற்குமா என்பதைத்தான் அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டும். சாதாரண அரசியலாக நாங்கள் பார்க்கவில்லை.

உதாரணமாக இந்த மேல்சபையிலிருந்து நீங்கள் பார்க்க முடியும்; அதில் இருக்கும்படியான எந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் எந்தவிதமான தவறான கருத்தோடும், எந்த எதிரான பிரதிபலிப்புக்கும் நாங்கள் சொல்ல வில்லை. அதில் உண்மையிலேயே ஆசிரியர்கள் போன்ற சிலர், ஒரு பகுதி உழைப்பாளி மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சிலர் உள்ளனர். முனை உழைப்பாளிகள், தேக உழைப்பாளிகள் என்று உழைப்பாளிகளை இரண்டு விதத்திலே நாம் வைத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தவிர, பணம் படைத்த வர்க்கங்கள், நிலச்சுவான்தாரர்கள், முன் காலத்திலே பேராதிக்கத்தைச் செலுத்தியவர்கள்; ராஜாக்களுக்கும், ஜமீன் தாரர்களுக்கும், மிட்டா, மிராசுதாரர்களுக்கும், பாளையக்காரர்களுக்கும், பட்டக்காரர்களுக்கும் வேண்டியவர்களாக இருந்

[1986 மே 14]

[திரு. கு. ரமணி]

(முற்பகல் 11.40).

தவர்கள் ; இப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் இடம் ஒதுக்குவது—
To provide berth for him — அவர்களுக்கு அந்த
இடங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது— அப்படிப்பட்ட ஒரு
இடமாகத்தான் அநேகமாக அச்சபைகள் பல இடங்களிலே பிரதி
பலித்தன. இப்படி இந்திய நாட்டில் அமைக்கின்ற எந்த சட்ட
திட்டங்களானாலும் சரி ; உருவாக்குகின்ற சட்ட திட்டங்
களானாலும் சரி, அங்கே ஒரு மேல்மட்ட சூப்பர்விஷன் நடக்கும்.
அதுதானா பிரச்சனை ? அங்கே ஒரு சூப்பர்விஷனுக்காகவேண்டி,
இந்த சபைக்கு மேலே நமக்கு ஒரு சபை தேவையில்லை. யதார்த்த
மாக பார்த்தால் இரண்டு சபை எதற்கு இருக்க வேண்டும்?
இந்தியாவினுடைய மத்தியத்தில் ஒரு இடத்தில் இருக்க வேண்டும்.
பாராளுமன்றம், வயதுவந்த மக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்
கூடிய பாராளுமன்ற சபை இருக்க வேண்டும். இந்த நாடு

பன்மொழி பேசக்கூடிய பல மாநிலங்களாக, மொழி வழி மாநிலங்
களாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நிலையில் எல்லா
மாநிலங்களும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டாட்சியாக உள்ளது. அந்த
மாநிலங்களுக்கு நியாயம் வழங்காமல் வேறு விதமான பார்லி
மெண்டில் நிலைமை வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் தேர்ந்தெடுத்து
வரக்கூடிய உறுப்பினர்களின் சேர்மானத்தால் சம நிலைமையை
அங்கே உருவாக்கமுடியாமல் சில சமயங்களில் சில மாநிலங்
களுக்கு எல்லாம் அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன.
அப்படிப்பட்ட நிலையை தடுத்து கண்காணிப்பதற்கு வேண்டி
அதற்கும் ஒரு checks and balances என்று சொல்லு
கிறோமே அது இருக்க வேண்டும். இங்கே கூட நாம் அதுபற்றி
பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவற்றை எல்லாம் கணக்கில்
எடுத்துக் கொண்டுதான் மாநிலங்கள் அவை என்று அங்கே
இருக்கிறது. பார்லிமெண்டும் இருக்க வேண்டும். மாநிலங்கள்
அவையும் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில்தான் அங்கே
இரண்டு சபையும் இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய
உரிமை அதனுடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு, வளர்ச்சி
இவற்றிற்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பற்ற நிலையும் ஆபத்
தும் மையத்திலிருந்து—any encroachment from the centre
ஏற்படாதபடிக்கு பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், போராடு
வதற்கும் வேண்டி அந்த மாநிலங்களின் சபை இருக்க வேண்டும்.
அனைத்து வயது வந்த வாக்குரிமை உள்ள மக்களால் தேர்ந்
தெடுக்கப்பட்ட சபை, பார்லிமெண்டு இருக்க வேண்டும், இப்படி
தான் இரண்டு சபையும் இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டும்.

அது அல்லாமல், இப்படிப்பட்ட மேல் சபையை உருவாக்குவதில்
ஆதாயமோ, லாபமோ நாம் ஒன்றும் பிரமாதமாக பெறவில்லை.
அதுமட்டும் அல்லாமல் இங்கே பெரிய பண செலவு ஒன்றும்
பிரச்சினை அல்ல.

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 மே 14]

நல்ல காரியத்திற்காக பணம் செலவழிக்கவேண்டும். அது டீர்ச்சினை அல்ல. ஆனால் இப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டத்தில் தான் மார்கிஸ்ட்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகிறது. அந்த முறையில்தான் மேற்கு வங்கத்தில் மறு படியும் நாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்த போது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே பார்லிமெண்டு இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

Article 79 : "There shall be a Parliament for the Union which shall consist of the President and two Houses...."

2 அவுசும் இல்லாமல் பார்லிமெண்டு கிடையாது.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, அதுதான் நான் சொன்னேன். ரொம்ப தெளிவாக சொன்ன விஷயம் அதுதான். 2 சபையும் கொண்டது தான் பார்லிமெண்டு. ஆகவே மேற்கு வங்கத்திலே நாங்கள் மறுபடியும் அதிகாரத்திற்கு வந்த போது எங்கள் பெயரில் தொடுக்கப்பட்டு இருக்கும்படியான தாக்குதல்களையும் நாங்கள் செய்த தியாகத்தையும் இதை எல்லாம் நாங்கள் அஸ்த்திவாரமாக வைத்துக் கொண்டு அல்ல நாங்கள் 2 சபையும் வேண்டாம் என்று சொன்னது. உண்மையாகவே எங்களுக்கு இருக்கிற அரசியல் அண்டர்ஸ்டேன்டிங் அதுனுடைய அடிப்படையில் தான் நியாயமானது என்ற அடிப்படையில் இந்திய நாடு முழுவதும் அப்படிப்பட்ட ஒரு அரசு ஸ்ட்ரக்சர்தான் இருக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டு அமைப்புதான் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய கருத்து. அந்த முறையில் இன்றைக்கு இந்த சபை கலைப்பது என்பது சரியானதுதானே தவிர, தவறானது அல்ல. (கைதட்டல்) எந்த கைத்தட்டலுக்கும் நான் சொல்லவில்லை. இதை தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலேயே சபையில் பேசுகிற நேரத்திலே நான் பேசியிருக்கிறேன். அந்த சபையில் இருந்து இருக்கக்கூடிய நல்ல அறிஞர்கள், திறமைசாலிகள், அரசியலில் மிகவும் பழுத்த முதிர்ச்சிப் பெற்றவர்கள் அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் எல்லாம் இருந்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஆசிரியர்கள் போன்றவர்கள் படிப்பாளி மக்களின் பிரதிநிதிகள், அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பகுதியினர்களுக்கு எல்லாம் கூட இந்த மாதிரி ஒரு கலைப்பு என்பது அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு நஷ்டம் அல்லவா, அவர்களுடைய சேவையை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போகுமே என்றால் அப்படி ஒன்றும் அல்ல. அவர்களும் இதே சபைக்கு வந்து சேரவேண்டும். மக்கள் முன்னால் நின்று நாம் எப்படி—234 பேர்—நின்று இதிலே நாம் வெற்றி பெற்று இங்கே வந்து இந்த சபையை அமைத்து இருக்கிறோமோ இதே மாதிரி அவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக நின்று அவர்களும் இந்த

1986 மே 14]

[திரு. கு. ரமணி]

சபைக்கு வரலாம். எந்தவிதமான தடையோ, இடையூறோ, இடைஞ்சலோ கிடையாது. (கைதட்டல்) ஆனால் அவர்கள் அதற்காக உறுதியாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட உறுதி இல்லை என்று சொன்னால், அப்போது நான் முதலில் சொன்ன சமாசாரம் ஏற்படும். சில பேருக்கு சில இடங்களை உருவாக்கி வைத்து அதற்கு சில காரியங்களை, அதற்கு சில ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுத்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை அது ஆரோக்கிய அரசியல் அல்ல, நல்ல அமைப்பு அல்ல என்பது எங்களுடைய தாழ்மையான கருத்து. அந்த முறையில் சபையை கலைப்பது என்பது நியாயமானது. இதை ஆரம்ப முதலே எடுத்துரைத்து வற்புறுத்தி வந்தது கம்யூனிஸ்டு இயக்கம். ஆனால் அப்போது எங்கள் பெயரில் இருக்கும்படியான பார்வை கம்யூனிஸ்ட் என்று சொன்னாலே, உங்களுடைய எண்ணம் வேறு மாதிரியாக இருந்தது. அதனாலே இந்த விஷயத்தை இந்த அளவிற்கு தெரிந்துகொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவதற்கு நீண்டகாலம் ஆயிற்று. அதுதான் உண்மை. ஆகவே கலைப்பு பொறுத்த வரையிலும் எங்களுடைய நிலை மாறாது.

அடுத்த பிரச்சனை, இப்போது இந்த அரசு, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இப்போது இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பது, அது எங்களுடைய உணர்வில் பால் பட்டது என்று நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் தீர்மானித்து முன்மொழிந்த போது குறிப்பிட்டார்கள். அந்த உணர்வு என்னவென்று சொல்லவில்லை. ஒரு சமயம் நான் சொன்னது தான் அவருடைய உணர்வு என்று சொன்னால், எனக்கு விவாதத்திற்கு வழியில்லை. அது அப்படி இருந்தால், அதை முன்னமேயே சொல்லியிருக்கலாம். இல்லை, நீங்கள் நன்றாக உணர்ந்து, உங்களுடைய அமைச்சரவையில் உட்கார்ந்து, அப்படி யோசித்துப்பார்த்து, ஒரு கொள்கை முடிவாக செய்திருக்கிறீர்களா? அப்படி வந்த முடிவு என்ன? அல்லது இந்த உணர்வு உங்களுக்கு எப்படி உருவாயிற்று? என்ன அதற்கு தோற்றுவாய்? என்ன அஸ்திவாரம்? ஏன் அது கூறப்படவில்லை. அது கூறப்பட்டிருந்தால், நமக்கு தெரிந்து இருக்கலாம். ஒரு முயற்சி என்பது, உங்களுடைய அரசுக்கோ, ஆட்சிக்கோ, அப்படிப்பட்ட திட்டம் கிடையாது. 'தேர் இல் நோ ப்ரொக்ராம்'. அரசாங்கம் வைக்கின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் கட்சியினுடைய ப்ரோக்கிராமாக இருந்து வருகிறது. உங்களுக்கு அப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், அரசியல் அமைப்பு எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று உங்களுடைய ப்ரோக்கிராமிலே சொல்லியிருப்பீர்கள். எங்களுக்கு அப்படியில்லை. தெளிவான ப்ரோக்ராம் உள்ளது. அப்படியானால் என்ன உண்மை? எங்களுடைய உணர்வை நான் சொன்னேன். உங்களுடைய உணர்வு என்ன? உங்களுடைய உணர்வில் நீங்கள் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். பதிலுரை கொடுக்கும்போது இதை விளக்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் என்ன வரும் என்று

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 மே 14]

கேட்டால், இப்போது நீங்கள் செய்திருப்பது என்பது உண்மையிலே தமிழ் நாட்டில் மக்களிடையில் ஏற்பட்டு வரக் கூடிய ஒரு மாறுதலை பார்க்கும்போது எந்த விதத்தில் நாம் நம்மை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்கு தந்திரமாகப் போகவேண்டும் என்ற ஆலோசனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது தான் உண்மை நிலை. தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டு வரக் கூடிய மாறுதலை, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதுபற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது ஏற்கனவே நடந்திருக்கும் படியான பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், நகராட்சித் தேர்தல்களிலே, கிட்டத்தட்ட ஒரு பொதுத் தேர்தல் மாதிரி சுமார் 2½ கோடி ஓட்டர்கள், ஓட்டுள்ள மக்கள் இதிலே பங்கெடுத்து, ஒரு பேரியக்கமாக இந்தத் தேர்தலை நடத்துனார்கள். இதிலே என்னென்ன பிரச்சினைகள் நடந்தன என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அதற்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. குடிநீரிவிருந்து, கட்டப்பட்டிருக்கும் மாளிகைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் உள்ள மக்கள் பிரச்சனைகளே பேசக் கூடிய சூழ்நிலை இதிலே வந்தது. இது ஒரு ஜீவனான பிரச்சினை. அப்படிப்பட்ட பிரச்சினையினுடைய அடிப்படையில் ஒரு இயக்கம், சட்டமன்றத் தேர்தல் நடக்கும்போது கூட இவ்வளவு விரிவாக, ஆழமாக பிரச்சாரம் நடத்தப்படவில்லை. அந்த அளவிற்கு பட்டிதொட்டிகள், இண்டு இடுக்கு தெருக்கள், மூலை முடுக்குகளிலுள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் போகக் கூடிய முறையில் மூன்று மாநகராட்சிகள் தவிர, இந்தத் தேர்தல் பிரச்சாரம் சென்றிருக்கிறது. அப்போது அந்த மக்களுக்கு இடையிலே ஏற்பட்டிருந்த உணர்வுதான் என்ன? உங்களுடைய ஆட்சியின் நடவடிக்கைகள் அவர்களுடைய மனதிலே அதிருப்தியையும், வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓட்டுப் போட்டதன் மூலமாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை வரும்போது உண்மையாகவே, அந்த மக்களுடைய தீர்ப்பு உங்களுக்கு ஒரு பெருமளவிற்கு பாதகமாக வருகிறது. அப்போது நீங்கள் யோசிக்கத் தானே செய்வீர்கள்? எப்படி யோசிக்காமல் இருக்க முடியும்?

இன்னும் 3 மாநகராட்சிகளுக்கு தேர்தல் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. அது நடந்தால் அதிலும் மக்கள் பிரதிபலிப்பு வந்து விடும். தமிழக அரசியலிலே இந்த மக்கள் எப்படி ஒரு பெரிய ஒரு அமோகமான வாய்ப்பை உங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்னாலே நடந்த பொதுத்தேர்தலிலே அந்த பிரமாண்டமான பொதுத் தேர்தலிலே, வெள்ளம் போல மக்கள் திரண்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த உணர்வுக்கும், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்த உணர்வுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் எப்படிப்பட்டது? அந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்கலாம். அப்படிப் போகின்றது டிரெண்ட்: இப்படிப்

1986 மே 14]

[திரு. கு. ரமணி]

பாதகமாகப் போகிறது என்று நீங்கள் பார்க்கிறபோது உங்களை நீங்கள் நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு சில நடவடிக்கைகளில் நீங்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் நிலை.

(முற்பகல் 11-50)

அதிலே இது ஒன்று ஆகும். இப்போது 21 ஸ்தானங்களுக்கு மேல் சபைக்கு அங்கே பஞ்சாடத்துக்களில் தேர்தல் நடைபெற்று கீழே இருந்து பிரதிநிதிகள் வரவேண்டி இருக்கிறது. நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் கூட அதை எல்லாம் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். அந்தப் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் வந்திருந்து, அந்தச் சபை ஒரு நிறைவான சபையாக நடந்து இருந்தால் எப்படி இருக்கும்? அரை குறை சபையாகத் தானே இதுவரைக்கும் நடந்திருக்கிறது என்றார். அது உண்மைதான். அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே வரும்போது அந்த சபையினுடைய விவாதங்களும், நடவடிக்கைகளும் இதுவரைக்கும் இருந்தது போல் இருக்காது. வித்தியாசங்கள் ஏற்படும். அது முழுவதும் உங்களுடைய ருசிக்கு ஒத்ததாக இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் அந்த உணர்வோடு அந்தப் பிரதிநிதிகள் வரவில்லை. அந்தக் கருத்தும் உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, 'ஸ்ட்ரெங்த்'-ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பலத்தைக் காட்டிச் சொன்னார்கள். இருக்கிற பலன் தானே பின்னாலே குறைந்து போகிறது? ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இருக்கும் பலம், 'கன்டினுவல், கான்ஸ்டன்ட் ஸ்ட்ரெங்த்' அல்ல. தண்ணீர் பாயிலிங் பாயின்ட்டிற்கு வரும் போதுதான், கொதிநிலை அடையும்போதுதான் உங்களுக்கு அந்த மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலை மக்கள் மத்தியிலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது உங்களுக்கு எண்ணிக்கைகள் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதை தவறான முறையில்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற கட்சிகள், எதிர்க்கட்சிகள் கூட்டாக நின்று பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் போராடி வந்து இருக்கிறார்களே, அதை எல்லாம் நாசப்படுத்தவேண்டும் என்றோ, அதற்கு எதிராக ஏதாவது கையாளவேண்டும் என்றோ, அதற்கு எதிராக அரசியல் தந்திரமாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றோ நாங்கள் கருதவில்லை என்று நீங்கள் உங்கள் உள்ளத்திலிருந்ததைக் குறிப்பிட்டீர்கள்.

ஆனால், எங்களுக்கு என்ன படுகிறது என்றால், அஸ்திவாரம் இதுதான். 'ஆத்திரம் வந்து ஆரஹரா என்றாலும், சோத்தில் கண் வையடா தம்பி சொக்கலிங்கம்' என்பார்கள். யதார்த்தமான நிலை. இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு அந்த சிந்தனைகள் ஏற்கனவே ஏற்பட்டு வந்திருந்தால் எப்படியும் பிரதிபலிக்காமல் இருக்கமுடியாது. நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர்

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 மே 14]

அவர்களுடைய உரையில், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளைப் பற்றி பல குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் இங்கே அதை விவாதித்து இருக்கிறோம். ஏன் அந்த உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட, இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியம் இவ்வளவு சீக்கிரம் நடக்கப் போகிறது என்பதைப் பற்றி ஒரு துளி கூட குறிப்பிடப்படவில்லையே, என்ன காரணம்? அப்படியென்றால் ஆழ்ந்து சிந்தித்து அப்படிப்பட்ட ஒரு சரியான கொள்கையின் பால் நின்று நீங்கள் உணர்வு பெற்று, ஒரு கொள்கையை வரையறுத்து, அதன்பால் நின்று இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டது என்பதை எப்படி நீங்கள் உறுதிப்படுத்திக் காண்பிக்கமுடியும்? நீங்கள் குறிப்பிடவில்லை. நாங்கள்தான் ஜனங்கள் மத்தியிலே இப்போது பிரகடனம் செய்யவேண்டும். மேல்சபை போக வேண்டும், மத்தியிலே மாநிலங்களுக்கு சம பிரதிநிதித்துவம் உள்ள அவை ஏற்பட்டவேண்டும். அரசியல் அமைப்பிலே, இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் அமைப்பை மாற்றி ஒரு மக்கள் ஜனநாயக அரசாங்கம் ஏற்பட்டேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு மதலாளித்துவ வளர்ச்சி நாட்டிலே ஏற்பட்டு உள்ளது, நாம் இன்றைக்கு பட்டக்கூடிய அத்தனை துன்பங்களுக்கும், உலகத்திலே மதலாளித்துவம் பழுத்து, செத்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் இந்தியாவிலே முதலாளித்துவம் வளர்ந்து, செழித்து முன்னுக்கு போகமுடியாது என்பதே காரணம். அப்படிப்பட்ட நெருக்கடியிலே மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் நிலைமை. நிலப்பிரப்புத்துவம் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சமயம். அப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் நாம் புரட்சிகரமான கண்ணோட்டங்கள் என்று சொல்வது சரியான மாற்றத்தை சமுதாய நிலையிலே கொண்டு வருவதற்காக, நம்முடைய கருத்துக்களை சரியான முறையில் வரையறுத்து, அதை அப்னை பண்ணி அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட கொள்கை அஸ்திவாரம் இருந்து, அதிலிருந்து இந்த உணர்வு ஏற்பட்டிருந்தால், கவர்னர் உரையிலேயே நீங்கள் சொல்லியிருப்பீர்கள்.

நமது முன்னவர் அவர்கள் தான் இங்கே நமக்கு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தார்கள். அவர்களுடைய பட்ஜெட் உரையிலே பல்வேறு விஷயங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் இருக்கிற பல்வேறு கஷ்டங்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த சபையை கனலக்கக்கூடிய ஒரு கொள்கையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அது பணத்தினுடைய அஸ்திவாரத்தில் அல்ல. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நாங்கள் அதைச் செய்யப் போகிறோம். ஏற்கனவே அது பல சந்தர்ப்பங்களிலே பேசப்பட்டிருக்கிறது என்று நீங்கள் வெளிப்படுத்தி இருக்கலாம். ஆனால் வெளிப்படுத்தவில்லை. அல்லது, தேர்தல் காலம் முழுவதும் அத்தனை அமைச்சர்களும் பெரியவர்களும், நீங்களும் வெளியிலே போய் மக்கள் மத்தியிலே பிரச்சாரம் செய்தீர்களே, இதைப் பற்றி எங்காவது நீங்கள்

1986 மே 14]

[திரு. கு. ரமணி]

எங்களுக்குச் சொன்னது உண்டா என்றால் இல்லை. எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு எண்ணம் உருவாக்கப்பட்டது. என்று சொன்னால் அது வெளியிலே முடிவாகக் கொண்டு வரப்பட்டு மக்கள் முன்னால் வைக்கப்படும். அப்போதுதான் அது ஒரு சரியான நிலையாகும். அது தப்பாகவும் இருக்கலாம், சரியாகவும் இருக்கலாம். ஆயினும் அப்படிப்பட்ட உறுதியோடு நின்று இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முன் வந்தோம், முற்பட்டோம் என்று சொல்வதுதான் சரியானது. உங்களால் பொறுத்த வரையில் எதிர்க்கட்சிகளின் முன்னேற்றத்தை உங்களாலே சகிக்க முடியவில்லை. பொறுக்கமுடியவில்லை என்கிற எண்ணத்தோடு நீங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றுதானே நான்கள் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது? அப்படிப் பார்த்து இந்த நிலைமைகளில் இப்பொழுது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஏன், இந்தச் சபை முடிந்து நான்கு மாதங்கள் கழித்து கொண்டு வந்திருப்பதுதானே? அல்லது உள்ளாட்சித் தேர்தலிலே நின்று வெற்றி பெற்றவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேண்டிய உள்ளாட்சிகளின் பிரதிநிதிகளாக வர வேண்டிய 21 பேர்களின் தேர்தல் முடிந்ததற்குப் பிறகு கொண்டு வருவதுதானே? அல்லது இதற்கு முன்பே கொண்டு வந்திருப்பதுதானே? அதையெல்லாம் நீங்கள் பார்த்தால், தர்க்கத்திற்குத் தர்க்கம் என்ற முறையில் சொல்லலாமே தவிர, மெக்கானிக்கல் ஆர்குமெண்ட் பண்ணலாமே தவிர, உண்மையான உணர்வை, அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே அந்த உணர்வை ஒட்டிச் சொல்ல முடியாது. இதுதான் பிரச்சனை. இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பது அப்படிப்பட்ட நோக்கத்தோடுதான்.

உண்மையாகவே, எதிர்க்கட்சிகள் முன்னேறி, வளர்ச்சி அடைந்து, நிலைமைகளிலே மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது, நாளைக்கு இந்த அரசாங்கம் மாறி விடும், வேறொன்று நடந்து விடும் என்ற எண்ணத்தில் பார்க்கக்கூடாது. மனிதனுடைய எண்ணங்களில் மாறுதல் ஏற்படுவதற்குப் பல கஷ்டங்கள், பாதிப்புகள் காரணமாக இருக்கின்றன. ஆயிரம் முறை சிந்தித்துத்தான் ஒரு மனிதன், ஒரு படியிலிருந்து அடுத்த படிக்குக் கால் வைக்கிறான். அதற்கிடையிலே அவனுக்கு ஏற்படுகின்ற நெருக்கடி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவையையெல்லாம் சமாளித்துத்தான், தனக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கும் துன்பங்களையும், கடுமையான விளைவுகளையும் சிந்தித்துப் பார்த்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் அனுபவம்தான் அது. இதிலிருந்து தான் மனிதன் மாறுகிறான். எனவே, அதற்குத் தகுந்தமாதிரி திட்டங்களை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்த முறையில் உண்மையாகவே நீங்கள் இதுவரைக்கும் செய்யவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அதனால் தான் சொல்கிறேன், இப்பொழுது இனிமேற்கொண்டு அந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலேயிருந்து பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 மே 14]

பட வேண்டிய நிலை உள்ளது. அந்த உள்ளாட்சி அமைப்பிலிருந்து வரக்கூடிய பிரதிநிதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். 16 இடத்திற்குத்தான் தேர்தல் நடக்கும் என்றும், அதில்கூட ஐந்தாறு இடங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடைக்கும் என்றும், உங்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சிலயிடங்கள் கிடைக்கும் என்றும் நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. மற்றபடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் போக, ஒன்று அரை தான் மற்றவர்கள் வரமுடியும். ஆகவே எண்ணிக்கைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் இதுதான் நிலைமை. வேறு பிரச்சினை இல்லை. அப்பொழுதும் நீங்கள் பலமாக இருப்பீர்கள். ஆனால், உங்களுக்கு காற்று அடிக்கும் திசையைப் பார்த்து எந்தவிதத்திலேயாவது, இந்த எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இந்தத் தேர்தலினால் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் இந்தச் சபையில் பகிரங்கமாகப் பிரதிபலிக்கப் போகிறது. அப்படிப்பட்ட செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவார்களேயானால் மக்களின் சம்மதம் ஏற்பட்டு, மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்தது என்றால் நமக்கு ஆபத்து என்ற கண்ணோட்டத்தில்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இல்லையென்றால் இப்பொழுது இது வந்திருக்க வேண்டி அசிடமில்லை. முன்னாலேயே வந்திருக்க முடியும். இப்பொழுது இந்தப் பிரகடனத்தைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, முன்கூட்டிய கொள்கையை அறிவித்திருப்பீர்கள். அந்த முடிவினை மக்கள் மத்தியிலே சொல்லி செய்திருப்பீர்கள். அப்பொழுது இவ்வளவு பெரிய ஆர்குமெண்டுகளுக்கு இடம் இருந்திருக்காது. ஆனால் இன்றைக்குப் பல்வேறு பேச்சுக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நீங்கள் என்ன பேசினாலும், பல்வேறு கருத்துக்கள் உலாவுகின்றன. ஆகவேதான் சொல்கிறோம், இப்பொழுது நீங்கள் செய்திருப்பது, அவசரம் அவசரமாகச் செய்திருப்பது, ஒரு கால அலகாசுக்கூட வேண்டாம், உடனே செய்து தீர வேண்டுமென்று செய்திருப்பது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்கள் மத்தியிலேயே நான்கு நாட்களாகத் தான் பேச்சு அடிபடுகிறது என்ற நிலைமையில் செய்து இருக்கிறது. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டில் ஜனநாயக முறைகள் இன்றைக்கு நடைபெறுவது சரியாக இல்லை என்பதை உணர்ந்துகொண்டு, நல்ல ஜனநாயக முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் கருதி செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதல்ல. ஜனநாயக முறைகளை நீங்கள் கையாண்டவிதத்தில் உங்களமீது மக்கள் ரெறுப்பும் எதிர்ப்பும் கொண்டு அவர்களிடமிருந்து உங்களுக்கு வந்திருக்கும் தேர்தலில் கிடைத்த பதிலே தவிர இது வேறொன்றுமில்லை. அந்தப் பதிலைத் தாளாமல் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதைக் கொண்டு வந்து முடிப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட வேலையின் தன்மை இது. ஆயினும் பிரச்சினை அடிப்படையில் நாங்கள் இந்தச் சபைக் கலைப்ப என்ற தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறோம். அந்த முறையிலே பேசி என்னுடைய பேச்சுக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 14]

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, '' அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 169-வது உறுப்பின் (1)-வது கூறின்படி, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்பட வேண்டும்'' என்ற தீர்மானத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை அவை முன்னவரவர்கள் முன் மொழிந்து, மேலவையைக் கலைப்பதற்கு எங்களுக்கு எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சியும் இல்லை, யாரையும் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நினைப்பில் செய்யவில்லை. சுமார் ஏழெட்டு மாதங்களுக்கு முன்பே முதல்வர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரித்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இவையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காரணங்களாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. கடைசியாக ஒன்றை அவை முன்னவரவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் இதை முன்பே கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதை வேண்டுமென்றால் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கலாம். இதை முன்பு கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பதுதான் எங்கள் கருத்து. இப்பொழுது இந்த நேரத்திலே கொண்டு வருவதை, ஜனதாக்கட்சி மேலவைக் கலைப்பை கடுமையாக எதிர்க்கிறது. இந்தக் கலைப்பின்மூலம் நீங்கள் ஜனநாயகத்தை குழிதோண்டிப் புதைக்கிறீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உள்ளபடியே மேலவையைக் கலைக்கின்ற நோக்கம் இருந்து இருக்குமேயானால், சென்ற பொதுத் தேர்தலிலேயே தேர்தல் பிரகடன அறிவிப்பாக வெளியிட்டிருக்கலாம் அல்லவா?

(நண்பகல் 12-00)

இதேமாதிரி ஆந்திராவில் உள்ள அரசு செய்து, அதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தபோது அங்குள்ள இந்திரா காங்கிரசு எதிர்த்தார்கள். மேலவையிலே தமது மெஜாரிட்டி பலத்தின் மூலமாக, தீர்மானமே போட்டார்கள். மேலவையைக் கலைக்கக் கூடாது என்று. ஆனால் இன்று அவர்கள் ஆதரிக்கிற நிலையைப் பார்க்கும்போது, இந்திரா காங்கிரசுக்கு ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு கொள்கை இருக்கிறதா என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி மேலவையைக் கலைப்பதற்கு அவர்கள் ஒத்துப் போவார்களானால்....

* * * * *

என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியெல்லாம் பேசக் கூடாது.

* * * * *

சட்டத்திலே இடம் இல்லை.

* * * * *

அது அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகிறது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது,

[1986 மே 14]

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : காங்கிரசுக்கு ஒரு மாநிலத் திற்கு ஒரு கொள்கையா என்று கேட்டுவிட்டு, மேலவையில் நியமன உறுப்பினர்கள் மட்டும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உள்ளாட்சி மன்றங்களிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரக்கூடிய நிலையிலே, மக்கள் பிரதிநிதிகள் வரக்கூடிய இந்த நிலையிலே, இந்தக் கலைப்பை நீங்கள் செய்திருப்பது, ஆளுங்கட்சியினுடைய வெற்றி வாய்ப்பு நல்ல முறையில் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, மேலவை கலைக்கப் படுகிறதா என்ற ஐயத்தைப் பொதுமக்கள் மத்தியிலே உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* * * *

ஆனால் எங்களுக்கு அதுபற்றி தெரிவிக்கப்படவில்லை. மிக ரகசியமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு அவைமுன் இருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தைப் பற்றி பேசுங்கள். மற்ற அரசியல் எல்லாம் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுங்கள். ஆகவே, அது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அவை முன்னால் இருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தைப் பற்றி பேசுங்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : நீங்கள் இப்பொழுது கலைக்கின்ற மேலவையை இன்னொரு அரசு வந்து கொண்டு வந்தால் இந்தத் தமிழ்நாட்டு மக்களைப்பற்றி மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மேலவை மூலம் உங்களது தலைவர் மாண்புமிகு அண்ணாதுரை முதல்வராக இருந்திருக்கிறார் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் முதலிலே மேலவை உறுப்பினராக இருந்தவர்தான் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாமல் இருப்பவர்கள், அறிஞர்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம் மேலவைக்கு வரவேண்டுமென்றுதான் மேலவை இருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் அதை உறுதிப்படுத்துவதைப் போல், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நியமன உறுப்பினர்கள் வரும்போது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாதவர்கள், அறிஞர்கள் எல்லாம் வருவதற்குத்தான் அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது மேலவை இருக்க வேண்டுமென்பதுதான். அதைப்போல், உங்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1986 மே 14]

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

களுடைய ஆட்சியினுடைய அமைச்சர்களாக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன், மாண்புமிகு டாக்டர் ஹண்டே, மாண்புமிகு திரு. யூசுப் இவர்கள் எல்லாம் மேலவை மூலமாக, அமைச்சர்களாக வீற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மேலவையின் மூலம் இந்த அரசு அவர்களை அமைச்சர்களாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த அவையில்தான் பேசியதைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க வேண்டாம். அதற்கு பதில் சொல்லக்கூடாது. ஆகவே, அதை நீக்கி விடுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : முதல்வர் அவர்கள் கொடுத்து பழக்கப்பட்டவர்கள். பறித்து பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. ஆகவே, பறிக்க வேண்டாம் என்றுதான் சொல்கின்றேன். சத்தியமூர்த்தி, இராஜாஜி அதே போல தியாகராயர், முத்துலட்சுமி ரெட்டியார் போன்ற அரசியல் வித்தகர்கள் எல்லாம் மேலவை உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்பட்டு நாட்டிற்கு பாடுபட்ட அந்த மேலவை இருக்க வேண்டும் என்றும், இந்தப் பேரவைக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய அதிக செலவு இல்லாத மேலவை இருக்க வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்திலே இந்த அரசு இந்த தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்றும் கூறி வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி அமர்கின்றேன்.

*திரு. கு. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே முன்மொழியப்பட்ட மேலவை ஒழிப்பு தீர்மானத்தின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக மாநில மேலவை என்பது இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தொடர்ந்து இயக்கம் நடத்திய கட்சி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாகும். மேலவை மட்டுமல்ல. தேவையற்ற கவர்னர் பதவியும் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. தொடர்ச்சியாக வேறு எந்த இயக்கத்தைக் காட்டிலும் இது மிக அதிகமான முறையில் மேலவை மற்றும் கவர்னர் பதவி ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று போராடிய எங்களால் இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கக்கூடிய மேலவை ஒழிப்பு தீர்மானத்தை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க முடியவில்லை. இந்தத் தீர்மானம் வஞ்சிக்கும் உணர்வு படிந்த ஒரு தீர்மானமாக முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் வரவேற்க முடியவில்லை; எந்த ஒரு காரியத்தையும் நல்ல நோக்கத்தோடு செய்ய வேண்டும். தனி மனிதனா

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

[1986 மே 14]

னாலும் சரி ஒரு அரசியல் கட்சியானாலும் சரி நல்ல நோக்கத் தோடுதான் நல்ல காரியங்கள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒரு நல்லகாரியத்தை நீங்கள் தீயநோக்கத்தோடு நிறைவேற்றுகின்ற காரணத்தால் உங்களின் தீர்மானத்தை எங்களால் வழிமொழிய முடியவில்லை. அவற்றை ஏற்க முடியவில்லை என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே முன்மொழிந்து பேசுகின்றபோது மரியாதைக்குரிய நாவலர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மேலவை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். ஒழிப்பதற்கெல்லாம் யார் யார் போராடினார்கள் என்பதையெல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு இது ஒரு தேவையற்ற ஒன்று. இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்கின்ற ஒரு நல்ல வாதத்தை முன் வைத்தார்கள். ஆனால் பொதுவாக தனக்கு தேவையான வசதியான நேரத்தில் நல்ல வாதங்களை முன் வைப்பதும், தனக்கு தேவையற்ற விஷயங்களை கண்டு மறந்து விடுவதும் ஒரு சிறந்த அரசுக்கு முன் உதாரணமாக அமையாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களையும், இந்த மாநில அரசையும் நான் கேட்க விரும்புவது இந்த மாநிலத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் இயங்குகின்ற பல்வேறு துறைகளில் இந்த மேலவை மட்டும்தான் தேவையற்றதா? மற்ற அனைத்துமே தேவையுள்ளது என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கருதுகிறதா? ஏன் இந்த காரியத்தை இங்கே நிகழ்த்துகிறீர்கள்? நான் மிக்க வலுவோடு கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே இந்த தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கின்ற இந்த மாநில அரசு ஆட்டுக்கு தாடி, நாட்டுக்கு சுவர்னர், என்று சொன்ன அண்ணாவின் பெயரால் மீண்டும் ஒரு தீர்மானத்தை— கவர்னர் பதவி ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை இந்த மாநில பேரவையில் நிறைவேற்ற வேண்டும், நிறைவேற்றுமா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அது தேவை என்று நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா? அவற்றை அங்கீகரிக்கிறீர்களா? இல்லை. அங்கேதான் உங்களுடைய உள் நோக்கத்தை நாங்கள் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ நான் மட்டும் அல்ல. எதிர்தரப்பில் இருக்கிறவர்கள் மட்டும் அல்ல. ஒரு விஷயத்தை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்படி ஒரு தீர்மானம் வந்தது எதிர்தரப்பிற்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் மட்டும்**. ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும்** நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். பலரையும் அதிரவைத்த இத்தகைய செய்தி வந்திருக்கிறது என்றால்.....

(கூச்சல்—குழப்பம்)

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1986 மே 14] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

தீர்மானத்தில்

*

*

*

*

என்பது போல்

கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்து அவைக்குறிப்பிலே இருக்கவேண்டியதில்லை என்றும் அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதனை அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கு. சுப்புராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுகிற கட்சி என்ற முறையில் அக்கட்சியின் நடவடிக்கைகள் தமிழ்நாட்டுக்குப் பாதகம் செய்கிறது என்பதைச் சொல்கிற நேரத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர்கள் மீது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டும் என்றோ அவர்களுடைய நடவடிக்கை பற்றியோ நான் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக ஒருவேளை

*

*

*

*

*

*

தமிழ்

நாட்டு மக்கள் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கியதைத் திரும்பவும் கூறவேண்டியதில்லை.

திரு. கு. சுப்புராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்குவதற்கான காரணம் என்ன? அவை அன்பார்வியமென்பதரி வார்த்தைகளா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேறு கட்சியினைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் கருத்து பற்றி நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்பதால் தான் நான் நீக்குகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஆளும் கட்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தச் செய்தியைப் போடுகிறபோதே அதற்கு

*

*

*

*

ஆகவே

ஒவ்வொரு பேச்சையும், வார்த்தையையும் நீக்குவதை விட உண்மையான சட்டமன்றத்தினுடைய அந்த குறிப்புகளை பதியும்படி தாங்கள் அனுமதிக்கவேண்டும். அதுதான் நல்லதே தவிர ஒவ்வொன்றையும் நீக்குவது என்று வருகிறபோது....

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1986 மே 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உடன்படாத சில கருத்துக்களை பேசும்போது நீக்கித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. பேசும்போதே சற்று யோசித்துப் பேசினால் பிரச்சனை வராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் மனதைப் புண்படுத்துகிற நேரத்தில் உடன்படாத வார்த்தைகள் என்று சொல்லி ஆகவே நீக்குகிறேன் என்று சொன்னால் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களின் மனது புண்படுகிற விதத்தில் அவர்கள் பேசுகிறபோது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் அப்படி ஏதாவது பேசினால் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புண்படுகிற சங்கதி என்பதல்ல. * * * என்று நோக்கம் கற்பிப்பது தவறு. ஆகவே அதை நீக்க வேண்டும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயன் அவர்கள் தமிழ்நாடு அதிர்ச்சியுற்று இருக்கிறது, மக்கள் அதிர்ச்சி அடைகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. அதிர்ச்சி பெறவில்லை என்று நான் இறுதியில் பதில் சொல்கிறேன். நோக்கம் கற்பித்துப் பேசியது தான் தவறையொழிய தமிழ்நாடு அதிர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது அல்லது அகில உலகமே அதிர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. கு. சுப்புராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆளுகிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால் இதுவரையிலும் மக்களிடத்தில் சொல்லப்படவில்லை. எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் வலியுறுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். மேலவையைய ஒழிக்கவேண்டும் என்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்ட கட்சியாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. திடீரென்று ஏதோ போதுமரத்திற்குக் கீழே புத்தன் உட்கார்ந்த பிறகு ஞானம் வந்தது

**** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

1986 மே 14]

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

போல் உள்ளாட்சித் தேர்தல்களின் தீர்ப்பு வெளியிடப்பட்டவுடன், மக்களின் தீர்ப்பு வெளியிடப்பட்டவுடன் ஒரு புதிய ஞானம் தோன்றித்தான் இப்படிப்பட்ட நடைமுறை இந்த மாநில அரசால் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதாவது மக்கள் தங்கள் எண்ணத்துக்குத் தக்கபடி தீர்ப்பளிக்கவேண்டும், அப்படி தீர்ப்பளிக்கவில்லை என்றால் தங்கள் அதிகாரத்தையும், பல்வேறு ஒழுமுகளையும் பயன்படுத்தி அந்தத் தீர்ப்புக்குச் சேதாரம் ஏற்படுத்திவிடுவது என்ற மன இயல்பு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு எட்டிக்கையாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் வெளியிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆளுநர் உரையின்போது ஏன் இது பற்றிய கொள்கைப் பிரகடனம் செய்யப்படவில்லை. 1977 ஆம் ஆண்டு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபோது ஏன் இந்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்படவில்லை. 1972-ல் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது ஏன் இதை அறிவிக்கவில்லை. தொடர்ந்து பொதுத் தேர்தல் ஏற்பட்டபோதும் சரி, அதிகாரத்திற்கு வந்தபோதும் சரி, இவற்றை வெளியிடாமல் இருந்துவிட்டு உள்ளாட்சி அமைப்புக்குத் தேர்தல் நடந்து தீர்ப்பு வெளிவந்தவுடன் மேலவையில் எதிர்த்தரப்பினர் வலுப்பெற்றவுடன் தங்கள் வலு பலவீனப்பட்டவுடன், தங்கள் குரல் தாழ்கிறது என்ற நிலை ஏற்பட்ட உடன் எதிர்த்தரப்புக் குரல் உயர அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற உணர்வோடு தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே முன்மொழியப்படுகிறது. அதனால் தான் நிச்சயமாக இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்க முடியாது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. நீக்கப்பட வேண்டியது எது? பொதுவாகவே மாநில அரசுக்கு ஒரு விதமான மூடு இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மனபோக்கு. ஜனநாயகப் பண்புகளுக்கு எதிரான போக்கு தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நீக்கப்பட வேண்டியது, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தன்னில் தங்கி நிரந்தரமாக உள்ளடங்கி போய் யிருக்கிற ஜனநாயக பண்பிற்கு விரோதமான முயற்சிகளைத் தான் நீக்க வேண்டும் முதலில். அவற்றை நீக்குவதற்கு பதிலாக இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருப்பது மக்களின் முழுமுனுப்புகளுக்கும் எதிர்ப்புக்கும் வலுச் சேர்ப்பதாக ஆகிவிடும் என்று குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்ன நடைமுறையில் நடக்கிறது. பல்வேறு பகுதிகள் லேயிருந்தும் பலர் இதுபற்றி கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்க

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

[1986 மே-14]

கிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிற ஒரு அரசு மக்களின் உணர்வு என்ன, அவர்களின் உணர்ச்சி என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களின் முணுமுணுப்புகளை காது கொடுத்துக் கேட்க வேண்டும். மக்களின் எதிர்ப்புக் குரல்களையெல்லாம் காது கொடுத்துக் கேட்க வேண்டும். அவற்றிற்கு பதிலாக, மக்கள் தங்களின் எதிர்ப்பை தெரிவிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிகளை கருவிகளாக்கி தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறபோது அந்தக் கருவியை மழுங்க அடிக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுவது, மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக, மக்களுக்கு எதிராகவே போர் தொடுப்பது ஆகும். இது ஜனநாயக முறையா? * *

(கூச்சல், குழப்பம்) குறுக்கீடுகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்குத்தான் பேசும் போதே வார்த்தைகளை எண்ணிப் பார்த்து, யாரையும் புண்படுத்தாத அளவிற்கு பேசுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

**

**

**

என்ற

அந்த வார்த்தையை எடுத்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே எடுத்துவிடுங்கள். அத்தோடு, அந்த * * ஆட்சியில் இருந்திருந்தால் சுப்பராயன் எம்.எல்.ஏ. ஆக வந்திருக்க முடியாது. இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கம்பேர் பண்ணி பேசும் போது, கொஞ்சமாவது ஒத்துப் போகின்ற வகையில் கம்பேர் பண்ணி பேசுங்கள்.

திரு. கு. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைப் பற்றி கம்பேர் பண்ணும்போது * * *

**

**

**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நான் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கியிருக்கிறேன். திரும்பவும் அதையே பேசுதீர்கள். ஆத்திரப்படாமல் யோசியுங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னமாதிரி அப்படி அவர் இருந்திருந்தால், நீங்கள் எம்.எல்.ஏ. ஆகியிருக்க முடியாது. தேர்தலே நடக்காது. நடத்த வேண்டிய தேர்தலும் ரத்து செய்யப்பட்டு விடும். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் அப்படியா இருக்கிறது?

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1986 மே 14]

திரு. கு. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

**

**

**

என்று

சொல்லுவதை ஏன் நீக்க வேண்டும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எந்த அடிப்படையில் நீக்கச் சொல்லு கிறீர்கள். -நான் சொன்னது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் விளக்கமாக வெளியிலே விவாதமாக வைத்துக் கொள்ளலாம். நானே வேண்டுமானால் உங்களுக்கு ஒருநாள் ஏற்பாடு செய்து தருகிறேன். அன்று பேசிக் கொள்ளுங்கள். இப்போது அவை யின் முன்னால் இருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது பேசுங்கள்.

திரு. கு. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்களுக்கு எதிரான மக்களின் விருப்பத்திற்கு எதிரான ஒரு மனப்போக்கை கைவிட வேண்டும் என்றுதான்..... (குறுக்கீடு, கூச்சல்) பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் தரப்பு நண்பர்களின் நடவடிக்கை இப்படித்தான் இருக்கும் என்றால்..... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு, அரசினுடைய நடவடிக்கைகள், அரசினுடைய எண்ணங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறை சொல்லட்டும். குற்றம் சொல்லட்டும். ஆனால், அவர் சொல்வது போன்ற ** நிலை, இந்தியாவில் இருக்கிறது, தமிழகத்தில் இருக்கிறது அல்லது இங்கே இருக்கிற அமைப்புகளில் இருக்கிறது என்று ஒப்பிட்டு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு மட்டப்பிடிப்புக்கு ஆளாகும் வகையில் இந்த மன்றத்தை வைக்க கூடாது. அவர் சொல்லக்கூடிய உதாரணம் இந்தி யாவிற்கோ தமிழகத்திற்கோ பொருந்தாது. வேறு வகையில் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுங்கள், கேட்டுக் கொள் கிறோம். தாங்கியும் கொள்ளுகிறோம்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. ஆ.கா.அ. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்து வரக்கூடிய இந்த விவாதத்திலே சில வார்த்தைகள் சிலபேருக்கு மனநோவினைத் தரு

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

[1986 மே 14]

கிறது என்ற காரணத்திற்காக அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீங்கள் எடுத்திருக்கிறீர்கள். மரியாதையோடு நான் ஒன்றைச் சுட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே ஆட்டுக்கு தாடி உண்டு என்று இரண்டுமுறை சொல்லப்பட்டது. யாராவது இதை ஆட்சேபித்தார்களா என்றால், நீங்கள் கூட ஆட்சேபிக்கவில்லை. (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தாடியை எடுக்க வேண்டாம்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : இந்த அவையே தீர்மானம் செய்தாலும் கூட நான் எடுக்க மாட்டேன். ஆனால் ஒன்று, ஆட்டுக்கு தாடியென்று அலட்சியமாகப் பேச வேண்டாம். ஆண்மைக்குத் தான் தாடி உண்டு. அதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவனுக்கு தாடி உண்டு.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, தாடியுள்ளவர்கள் எல்லாம் அப்துல் சமத் ஆகிவிட மாட்டார்கள்.

திரு. ஆ.கா.அ. அப்துல் சமத் : உலகத்தினுடைய பேரறிஞர்களுக்கு எல்லாம் தாடி உண்டு. பெரியார் ஈ.வே.ரா. அவர்களுக்கு தாடி உண்டு. கண்ணியம் மிக்க காயிதே மில்லத் அவர்களுக்கு தாடி உண்டு. எனக்கும் உண்டு. (சிரிப்பு).

தலைவர் அவர்களே, நான் சட்டமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சாட்சியாக அமர வேண்டிய அவல நிலை ஏற்படுமென்று நான் கனவிலும் கூட கருதவில்லை. அவை முன்னவர் அவர்கள் நாவலர் என்று நாடறிய புகழ்ப்பெற்றவர்கள். தங்களுக்கு இருக்கிற நாவன்மையைத் துணைகொண்டு, அவர்களுக்கு இருக்கிற அறிவாற்றலைத் துணைகொண்டு, இந்தச் சட்டமன்ற மேலவையை கலைப்பதற்கான சில காரணங்களை அவர்கள் சொல்லாமல் சொல்லி காட்டினார்கள். அவர்கள் சொல்லவேண்டிய காரணங்கள் நிரம்ப உண்டு என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் நான் எந்தக் கோணத்தில் எண்ணிப்பார்த்தாலும், இந்த மேலவையைக் கலைப்பதற்கான ஒரு ஒருமித்த மனப்பான்மையை நான் கொள்ளமுடியாமல் இருக்கிறது. தேர்தல்கள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய சபையாக மேலவை தான் நம்முடைய நாட்டிலே இருந்து வந்திருக்கிறது. மேலவை இருந்திலையென்றால் முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக செயல்பட்டிருந்த

1986 மே 14] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

திருக்க முடியாது. மேலவை இருந்தில்லையென்றால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியினுடைய சகாப்தம் தொடங்கி இருந்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு மேலவையில் உலகத்திற்கு நல்ல கருத்துக்களை வழங்கிய மேலோர்கள் எல்லாம் இடம்பெற்று சேவையாற்றினார்கள்.

ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்திற்குக் கூட தலைமை தாங்கக் கூடிய பேரறிஞர் இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் இடம் பெற்றிருந்த ஒரு மேலவையை, திராவிட பாரம்பரியத்திற்கே ஒரு தெளிவான நோக்கம் தந்த தியாகராயர் போன்றவர்கள் இடம் பெற்றிருந்த மேலவையை, சத்தியமூர்த்தி போன்ற விடுதலை வீரர்கள் இடம் பெற்றிருந்த ஒரு மேலவையைக் கலைக்க, அந்த வரலாற்றிற்கே முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை நம் முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழியத்தான் வேண்டுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு அவையைக் கலைப்பது என்று சொன்னால், நாடு தழுவிய ஒரு விவாதம் நடந்திருக்க வேண்டும். அப்படி இந்த நாட்டிலே ஒரு விவாதம் நடைபெற்றதா? பத்திரிகையில் அதுபற்றி பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டனவா? கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டனவா? அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதா? நான்குரைந்த அளவில் கேட்கிறேன். ஆளும்கட்சி பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக்குழு அண்மையில் கூடிற்றே, அந்தக் குழுவில் இது பற்றிய கருத்து ஏதாவது தெரிவிக்கப்பட்டதா என்று பார்தால், எதையும் காண முடியவில்லை.

நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் கூட எட்டுத் திங்களாக இந்தக் கருத்துக்கள் முகிழ்விட்டு, அது தளிர்த்து, அது வளர்ந்து வந்தது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மூன்று நாட்களுக்கு முன்னாலே, இதே மன்றத்திலே பேசப்பட்டது. அது கொள்கை அளவில் தான் இருக்கிறது. கொள்கை திட்டமாக உருப்பெற, திட்டம் தீர்மானமாக உருப்பெற நான் பிடிக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அடுத்த நாளே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே என்று நான் வேதனைப்படுகிறேன். இந்தச் சபையைக் கலைப்பதற்கான காரணமென்று அவர்கள் முன்னுரையாகச் சொன்ன கருத்துக்களில் எந்தக் கருத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையே என்று நான் வருந்துகிறேன். ஏனென்றால் இதனால் செலவாகிறது என்று சொன்னார்கள். எத்தனை இலட்ச ரூபாய் எத்தனை ஆண்டுக்காலமாக செலவாகிறது? எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஒரு 15 இலட்ச ரூபாய் செலவாகிறது. ஏற்கனவே உள்ள நிர்வாகத்திற்காக சில பல இலட்ச ரூபாய்கள் செலவாகின்றன. ஆனால் இந்தச் செலவு கணக்குக்காக ஒரு மேலவையை நீங்கள் அழிக்கத்தான் வேண்டுமா? இல்லாமல் ஒழிக்கத்தான் வேண்டுமா என்பதை அன்புகூர்ந்து நீங்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1986 மே 14]

இதே அவையிலே நேற்றுதான் ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். நேற்று மாலை அந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்ட காரணத்தால், நோன்பு நாளிலே களைத்துப் போய் இருந்த நான் அதிலே பங்கு கொண்டு இந்த அரசுக்கு வாழ்த்து தெரிவிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ஏறக்குறைய 200 கோடி ரூபாய் இழப்பை இழந்தாலும் கூட மீண்டும் இந்த நாட்டில், அடுத்த ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான சட்ட முன்வடிவை இந்த அவையிலே வைத்தீர்களே, நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். 200 கோடி ரூபாயைக் கொடுத்தாவது மதுவை ஒழிக்க வேண்டும் என்று மனமுவந்து தீர்மானம் கொண்டு வந்த நீங்கள் மறுநாளே நல்ல கருத்துக்களை, சிறந்த பாரம்பரியத்துக்கு உகந்த பெரிய வர்களுடைய நினைவுச் சின்னமாக விளங்கக்கூடிய இந்த மேலேவையை ஒழிக்கக்கூடிய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரத் தான் வேண்டுமா என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் சாசனத்திலே இந்த அவையை அழிப்பதற்கு உரிச அதிகாரம் இந்த அவைக்கு இருக்கிறது என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் அப்படி ஒழித்தே தீரவேண்டும் என்ற கட்டாயம் அரசியல் சாசனத்தில் குறிக்கப் பட்டு இருப்பதாக நான் படித்துவரையில் தெரியவில்லை. இவைகளை வைப்பதிலே நமக்கு வந்தற்ற நஷ்டம் என்ன? அந்தச் சபையிலே இருந்தவர்கள் ஏதாவது வரம்பு மீறி நடந்து கொண்டார்களா? அந்தச் சபை தனக்குத் தானே களங்கம் தற்பித்துக் கொண்டதா? அல்லது முறை தவறி நடந்து கொண்டதா? அல்லது இந்தச் சபையிலுடைய அதிகாரத்திலே என்றாவது குறுக்கிட்டது உண்டா? அல்லது இந்தச் சபை நிறைவேற்றிய எந்தத் தீர்மானத்தையாவது நாங்கள் நிறைவேற்றமாட்டோம் என்று திருப்பி அனுப்பியதுண்டா? அல்லது என்றாவது ஒருநாள் இந்தச் சபையோடு கன்மிராண்டேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நிலை ஏற்பட்டது உண்டா என்றால் எந்தக் காலத்திலும் ஏற்பட்டதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், நாம் எவ்வளவு அவசர உணர்ச்சியோடு சில சந்தர்ப்பங்களில், பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆத்திர உணர்ச்சியோடு கருத்துக்களை இந்த அவையில் பரிமாறி இருக்கிறோமோ, அதற்கெல்லாம் மாறுபட்ட முறையில், இன்னும் அழகாகவும், அமைதியாகவும் தீர்க்கமாகவும், அந்தச் சபையிலே விவாதிக்கப்பட்டது என்பதை நாமே படித்து பாராட்டி இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஓர் அவையை இன்று கலைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏன் வந்தது என்று கேட்கிறேன். 7, 8 மாதங்களாக அந்த எண்ணம் இருந்தது என்று முன்னவர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. காரணம் அந்த எண்ணம் இருந்திருக்குமானால் இதே சபையிலேயிருந்து 7 பேர்கள்

1986 மே 14] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதற்கான தேர்தல் குறிப்பு தரப்பட்டு இருக்க முடியுமா? இதற்கு சமீபத்திலேதான், சென்ற இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர்தான், நியமன உறுப்பினர்களாக மாண்பு மிகு 3 உறுப்பினர்கள் அந்த அவைக்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள். நேற்றயதினம் கூட இங்கே இருக்கக்கூடிய பொது நிறுவனங்கள் குழுவிற்கு அந்த மேலவையில் இருந்து செயல்படுவதற்காக சில உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அறிவிப்பு கூட நேற்று தரப்பட்டு இருக்கிறது என்றால், இவைகள் எல்லாம் 7, 8 மாதங்களாக இந்த அவை இல்லாமல் ஆக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் துடித்து இருந்தது என்றோ, அந்தக் கருத்துப் பட வந்தது என்றோ, சொல்லப்படுவதற்கு ஆதாரமாக அமையுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே எந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தாலும் கூட சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய ரமணி அவர்கள், நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் மாண்புக்கு உரியவர்கள் அல்ல என்று சொன்னார்கள். ஒரு காலம் இருந்து இருக்கலாம், நம்மை அன்னியர்கள் ஆண்ட காலத்திலே அவர்களுக்கு ஏவலர்களாக இருப்பார்கள் என்றோ, எடுபடிகளாக இருப்பார்கள் என்றோ அல்லது அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு தருபவர்களாக இருப்பார்கள் என்றோ கருதப்பட்ட சிலர் அந்த அவையிலே நியமிக்கப்படுவதற்கான அதிகாரத்தை அந்த அரசு பெற்று இருந்து இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இடம் கூட பெற்று இருந்து இருக்கலாம். ஆனாலும் கூட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் எல்லாம் மாண்புக்கு உரியவர்கள் அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை, குறிப்பாக நம்முடைய ரமணி அவர்கள், பாராளுமன்றத்திலே ராஜ்ய சபா இருந்தே தீரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நீங்களே கூட இந்த அரசியல் அமைப்பினுடைய வழியிலே இவைகள் எல்லாம் தோன்றியது, ஆகவே மாற்ற முடியாது என்று வற்புறுத்தினீர்கள். நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாநிலங்கள் அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர்களா? அவர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தானே. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்டதாக பாராளுமன்றத்தினுடைய அவை இருக்க வேண்டும் என்று அவருடைய கட்சி, நீண்ட நெடு நாட்களாக போராட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே வலியுறுத்தி வருகிறது என்று சொல்வது உண்மை என்றால், மாநிலங்கள் அவையிலே அவர்கள் ஈடுபட்டு இருக்கக் கூடிய உறுப்பினர்கள் கூட அந்தந்த மாநிலத்தினுடைய பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை என்றாவது ஒப்புக்காவது சொன்னதுண்டா?

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1986 மே 14]

ஆக என்ன தெரிகிறது என்றால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் நேர்மையாளர்கள் என்றோ இப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களினாலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் அந்த மாண்புக்கு உரியவர்கள் அல்லர் என்றோ சொல்லப்படக்கூடிய வாதத்தை என்னாலே ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

(பிற்பகல் 12-30)

இன்னொன்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பிரஜைக்கு ஒரு ஓட்டு என்று இருக்கும்போது, பட்டதாரிகளுக்கென்று இன்னொரு ஓட்டா? ஆசிரியர்களுக்கு என்று இன்னொரு ஓட்டா? என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. நான் மரியாதையோடு உலக நாடுகளில் ஒன்றான ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு மரபை முன்னவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அந்த நாடும் ஒரு ஜனநாயக நாடுதான். அந்த நாட்டிலே ஒரு நல்ல பிரஜைக்கு 7 வாக்குரிமைகள் அளித்திருக்கிறார்கள். வயது வந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு வாக்கு; திருமணம் முடிந்து தம்பதிகள் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு வாக்கு; படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் என்ற முறையிலே ஒரு வாக்கு; திருமணம் முடித்தம்கூட 10 ஆண்டுகளுக்கு மணவிலக்கு அளிக்காமல் அவர்கள் தொடர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தினார்கள் என்பதற்காக ஒரு வாக்கு; குறித்த காலத்திலே வரி செலுத்துகிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு வாக்கு என்றெல்லாம் 7 வாக்குகள் தரப்பட்ட நாடும் இப்பொழுது இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதைக் கலைப்பதைக் கொண்டு எவ்வளவு பெரியதொரு சமுதாயத்துக்கு இடையிலே இந்த அரசு தன்னுடைய நல்ல மதிப்பை இழந்துவிடும் என்று எண்ணிப்பார்க்கும் போதுதான் நாம் இதுபற்றி குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கே, இந்த அரசு வந்தபிறகு பல கலைப்புகள் நடந்திருக்கின்றன என்று விமரிசிக்கப்படுவதையும் நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும். ஏறத்தாழ 12 ஆயிரம் ஊராட்சிகள் கலைக்கப்பட்டன. 660க்கும் மேற்பட்ட பேரூராட்சிகள் கலைக்கப்பட்டன. 86 நகராட்சிகள் அன்றிருந்த நிலையிலே கலைக்கப்பட்டன. கோவை மாநகராட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்ட காலத்திலேயிருந்து இதுவரையில் தேர்தலே நடத்தப்படவில்லை. இப்படியெல்லாம் இருந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் தமிழக அரசினுடைய வாழ்வில் ஒரு மாமாங்கத்துக்குப் பிறகு தேர்தல் வந்துற்று போல தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு மக்கள் தெரிந்து எடுக்கப்பட்டு, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக தேதி குறிக்கப்பட்ட கால கட்டத்தில் அந்த அவை இல்லை என்றால் இப்படி தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட உரிமை இல்லாமல் ஆக்கப்படுகிறது என்ற குற்றம் சாட்டப்படுமானால் அதை நீங்கள் எப்படி எதிர்நோக்கப் போகிறீர்கள் என்றுதான் இந்த

1986 மே 14]

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

அரசிடத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் துறையிலே பார்த்தாலும் கூட இன்று இருக்கக்கூடிய மேலவையைக் கலைப்பதற்கு உரிய நியாயம் இருப்பதாக எனக்குப் படவில்லை. நான் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களிடத்திலேயும், அவர்கள் மூலமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் டணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேற்றையதினம் மேலவைத் தலைவர், தமிழ் ஐயா மா.பொ.சி. அவர்கள் பேசியதாக....(குறுக்கீடு) அவர் செய்த விமர்சனத்தைச் சொல்லவில்லை. படித்தாலே நெக்குருகத்தக்க வகையில், 80 வயதைத் தாண்டிவிட்ட அந்தப் பெரியவர், நம்முடைய முதல்வரினாலே அவர் பொறுப்பிலே அமர்த்தப்படும்போது 'தமிழை' பொறுப்பிலே அமர்த்துகிறேன் என்று பெருமைப்பட வாழ்த்திய ஒரு பெரியவர் எவ்வளவு மனம் நொந்து, எவ்வளவு மனம் வெந்து தனது கருத்துக்களைச் சொல்லி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால் அதைவிட நான் உள்ளூருக பேச முடியாது; நல்ல தமிழிலும் பேச முடியாது. அதையே என்னுடைய கருத்தாக எதிரொலிப்பதோடு இந்த அவைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது; அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். கலைப்பதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது; உண்டாக்குவதற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இதை கலைக்கும் வேலையிலே நாம் கனவிலும் ஈடுபடவேண்டாம். உருவாக்கக்கூடிய வேலை நமக்கு இல்லை. இருக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல அவை நீடிப்பதற்கு நீங்கள் உங்களுடைய கருத்துக்களை மறுபரிசீலனை செய்யத்தக்க முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகின்றேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அரசினுடைய சார்பிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 169 ஆவது உறுப்பின் ஒன்றாவது கூறின்படி தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்பட வேண்டும் என இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது என்று சொல்கிற தீர்மானத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரால் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததை மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே வைத்து அதனுடைய நோக்கத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானம் வந்ததற்குப் பிறகு இந்தத் தீர்மானத்தில் அரசே, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த அரசே ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்து இந்த அவையினுடைய வாக்குகளைப் பெறவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

அந்தத் திருத்தம் எப்படி அமையவேண்டும் என்று கருதுகிறேன் என்றால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 169 வது உறுப்பின் 1-வது கூறின்படி தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை நீக்கப்படவேண்டுமா, நீக்கப்பட வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1986 மே 14]

மக்கள் கருத்தை அறிந்து இன்றிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் இந்தப் பேரவைக்கு அறிக்கை அளிப்பதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்ட நிபுணர்களையும், பாராளுமன்ற நடைமுறையை அறிந்த விற்பன்னர்களையும், இந்தப் பேரவையின் கட்சித் தலைவர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை உடனடியாக நியமிப்பதற்கு இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது என்று அரசு முடிவு எடுக்குமானால் இது மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், அரசு அப்படி வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைதான் இங்கே வைக்கிறேனே தவிர நான் ஒன்றையும் என்விச்சையாகவும், தன்னிச்சையாகவும் சொல்ல வில்லை. உங்களுடைய பார்வையிலே, உங்களுடைய கருணை திருவுள்ளத்திலே இந்தக் கருத்துப் படவேண்டும், உங்கள் உள்ளத்தைத் தொட வேண்டும், என் கருத்தை அதில் நட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமே தவிர வேறு எந்த நோக்கத்தோடும் இது இங்கே சொல்லப்பட வில்லை.

இந்தியாவிலேயே இந்த மேலவை என்று எப்போதும் அழைக்கப்படுகின்ற இந்த அவையிலே மூத்ததும், புதுமை பூத்ததுமாக இருப்பது தமிழகத்தில் இருக்கின்ற இது தான். இன்று தமிழகம் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் முன்பு சென்னைமாகாணம் என்று அழைக்கப்பட்ட மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியிலே ஆந்திராவினுடைய பெரும் பகுதியும், மலபார் உடைய ஒரு பகுதியும், கர்நாடகாவினுடைய ஒரு பகுதியும் இன்னும் பிற பகுதிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருந்த மதர் பார்லிமெண்டு என்று அழைக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு ஒரு தாய்ஸ்தாபனமாக இருந்தது இந்த மேலவை என்பதை மறந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் அந்த தீர்மானத்தை நீங்கள் கொண்டு வருகிற நேரத்திலே எல்லோரையும் அணைத்துக் கொண்டு போகின்ற ஒரு வாசகத்தை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல வந்தேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

கன்னாட் என்று சொல்லுகின்ற முக்கியமானவர்தான் இதை தொடங்கி வைக்கிறார். 1920-ல் இந்த அவைகள் தொடங்குவது என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது சென்னையிலும் இந்த அவை வந்தது, கல்கத்தாவிலும் இந்த அவை வந்தது, பம்பாயிலும் இந்த அவை வந்தது, இந்த முன்று இடங்களிலும் அவை வந்தாலும் கூட அவைகளில் இந்த அவையை தேர்ந்தெடுத்து அவர் திறந்து வைத்தார், அப்படி தொடங்கி வைத்த போது அவர்கள் அப்போது சிந்தித்தது கூட,

“The Political capital of India may be Delhi;

The intellectual capital of India is Madras.”

1986 மே 14]

[திரு- குமரி அனந்தன்]

என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அறிவு பூர்வமான ஒரு தலைமை இடமாக சென்னை இருந்தது உண்டு. இப்போதும் திகழ்வதற்கு உரிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது, இருப்பதற்கு கண்டாண சில நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதற்கு உரிய வழிவகைகள் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு சென்னை மாநகரத்திலே— சென்னை ராஜதானி என்ற இடத்தில்தான் தொடங்கி வைக்க வேண்டும் என்று கன்னாட் அவர்கள் இங்கே வந்து அதை தொடங்கி வைத்துவிட்டு பிறகுதான் மற்ற இடங்களுக்கு சென்றார்.

அந்த கன்னாட் பிளேஸ் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு பெரிய இடம் டெல்லியிலே அவர்கள் நினைவாக ஒன்று இருந்தாலும் அவர் சென்னையிலே அதை தொடங்கி வைப்பதைத்தான் பெருமையாகக் கருதினார் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குப்பிறகு தொடர்ச்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒன்றை என்றைக்குமே முற்றுப் பெறாத இருப்பதற்கு என்று விதைக்கப்பட்ட ஒன்றை இன்று முற்று பெற வைக்கின்ற ஒரு காரியத்தை நாம் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். சட்டப் பேரவையினுடைய காலம் முடிகின்ற நேரத்தில் கூட அடுத்த தேர்தலுக்கு அறிவிக்கின்ற போது இந்த சட்டப் பேரவை இங்கே இயங்காமல் இருப்பதுண்டு. ஆனால் எந்த நேரமும் இருந்து கொண்டு இருக்கிற ஒன்றாக இந்த மேலவை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. Continuity is there. தொடர்ச்சி எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ச்சி எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் புதிது புதிதாக வருகின்றவர்கள் திடீரென மரபுக்கு மாறாக பழக்க வழக்கத்திற்கு மாறாக சிலவற்றைச் சொல்லாமல் தடுப்பதற்குக் கூடிய Right and Power. உள்ளவர்கள் அதனை அடக்கி வாசியங்கள் என்று சொல்வதற்கு ஆன்று. அகன்று, அடங்கிய சான்றோர்கள் கொண்ட அவையாக அது எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட பொதுமக்கள் எல்லாம் இதிலே இடம் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை மற்ற பெருமக்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிய பிறகு நான் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியதில்லை என்று சொன்னாலும் ஒன்றிரண்டு விட்டுப்போனவர்களைச் சொல்லவேண்டும். ரைட் ஆனரபிள் சீனிவாச சாஸ்திரி அவர்கள் இருந்து அவர்களுடைய நாவோசை ஒலித்த மன்றம் அது. இன்னும் சொல்லப்போனால் பன்னீர் செல்வம் என்று புகழப்படுகின்ற அந்த பெருமகனார் இருந்த இடம் அந்த இடம். இப்படி ஒன்றிரண்டுபேரை மட்டும் நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம் மற்றவர்கள் சொன்னதையும் இதில் சேர்த்துக் கொண்டால் அந்தப் பட்டியல் எவ்வளவு பெரியதாக மட்டும் அல்ல, எவ்வளவு பெருமைக்கு உரியது

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1986 மே 14]

என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். ஆக தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிற ஒன்றை மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது என்ற ஒரே ஒரு காரணம் காட்டி அதை கலைப்பதற்குரியது என்று சொல்வோமானால் அது நல்லது அல்ல என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அருமைக்குரிய முன்னவர் அவர்கள் இங்கே சொல்லுகிற போது பல்வேறு காரணங்களைச் சொன்னார் அது தேவையா, தேவை இல்லையா என்று சொல்லுகிறபோது இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு திருக்குறளை இங்கே எடுத்துச் சான்றாக சொல்லி மிகை நாடி மிக்க கொளல், அதிலே மிக நாடி, குணம் நாடி குற்றமும் நாடி, என்று சொன்னார். ஆகவே குணத்தை நாடி அதன் பிறகு குற்றமும் நாடி என்பது இழிவு சிறப்பு உவமையாக தான் வருகிறது என்பது இலக்கணம் கூற்ற நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாகிய நாவலர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். எனவே

[பிற்பகல் 12-40]

முதலிலே நாட வேண்டியது குணம், பிறகு குற்றமும் நாடி, அந்த குணத்தையும், குற்றத்தையும் எடுத்துவைத்துப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, தேவையையும், தேவையின்மையையும் எடுத்து வைக்கின்ற நேரத்திலே, தேவையின்மை என்று சொல்வதற்குரிய காரணங்கள் மிக மிக மிகக் குறைவு. கண்ணுக்குக் கூட புலனாகாத அளவிற்கு மிசக் குறைவாக இருக்கின்றன. இவைகளைச் சொல்லும்போது ஒன்றை வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள் தான் அங்கே மாண்புக்குரியவர்களாக காட்சியளிக்கின்றார்கள். என்ற சாஸ்கிறார்கள். நமது இந்தியாவில் இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்பும் சரி, பொருளாதார அமைப்பும் சரி, அது எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்ப்போமேயானால், கலப்பு பொருளாதாரமாக இருந்திருக்கிறது. முழுவதையும் நாம் முதலாளிகளிடம் கொடுத்துவிடவில்லை. முழுவதுமாக நாம் அதனை அரசாங்கத்திடம். கொடுத்துவிடவில்லை முழுவதுமாக நாம் அதை கூட்டுறவிடம் கொடுத்துவிடவில்லை. முழுவதுமாக நாம் இதை தனியாரிடம் கொடுத்துவிடவில்லை இல்லை. ஆக சில நேரங்களில் தனியாரிடமும் அரசிடமும் தேர்ந்திருக்கும். சில இடத்திலே கூட்டுறவிடம் இருந்திருக்கும். தனி முதலாளிகளும் இருப்பார்கள். அப்படியெல்லாம் கலப்புப்பொருளாதாரம் இருப்பதைப்போலவே ஜனநாயக முறையிலே பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கொண்ட அரசியல் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்களில் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் சமத் குறிப்பிட்டிருக்காட்டியதைப் போல் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற ராஜ்யசபை உறுப்பினர்கள் இருப்பதைப் போல, நியமனத்திலே கூட, அதிகாரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற நமது மரியாதைக்குரிய கவர்னர் அவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நியமனத்திலே தான் இங்கே வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

1986 மே 14]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அதைப்போல ஜனாதிபதி அவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அதே ஜனாதிபதி தான் மூப்படைகளுக்கும் தலைவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். 'Supreme Commander of the three forces' என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு அத்தனை படைகளுக்கும் தலைவராகத் தம்மை உயர்த்தி வைத்திருக்கின்ற ஜனாதிபதி அவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. தயவுசெய்து தவறாகக் கருதக்கூடாது. ஆளுகின்ற கட்சியிலே-இங்கே இருக்கின்ற ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மத்தியிலே இருக்கின்ற ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, பிரதமராக அங்கே இருக்கின்ற திரு. ராஜீவ் காந்தியை மதிக்கின்றோம். நாம் வணங்குகின்றோம். அவரைப் பெருமைப்படுத்தியும் பேசுகிறோம். நமது முதல்வர் அவர்களையும் பதிக்கின்றோம். வணங்குகின்றோம். பெருமைப்படுத்தியும் பேசுகின்றோம். ஆனால் முதல்வர் என்ற ஹோதாவிலே அவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. பிரதமர் என்ற ஹோதாவிலே, ஓரக்களால் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இங்கே டட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு வாக்குகள் என்று சொல்கின்ற நிரத்தில், இங்கேயிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு இரண்டு வாக்குகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ அதுவும் ஒரு மறைமுகமான தேர்தல்தான். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் அங்கே பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். நான் இவைகளை எல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், அவர்கள் மக்களுடைய சக்திகளை பிரதிபலிப்பவர்கள் அல்ல என்பதல்ல. ஒட்டு மொத்தமாக மக்களுடைய சக்திகளின் பிரதிநிதியாகத்தான் இருக்கிறார். நமது முதல்வர் அவர்கள் தமிழக மக்களுடைய பிரதிநிதியாகத்தான் இருக்கிறார். பாரதப் பிரதமர் இந்திய மக்களுடைய பிரதிநிதியாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நியமன முறை என்றும், பல்வேறு முறைகள் இருக்கின்ற காரணத்தாலே மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற ஒரே ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு, மேலவையை ஒழித்து விடலாம் அல்லது கலைத்துவிடலாம் என்று சொல்வது பொருந்துவதாக இல்லை என்கின்ற காரணத்திற்காகத்தான் நான் சொன்னேன். இன்னும் ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேவையில்லாதது என்று சொல்கிறபோது, செலவு என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே ஒரு வகையில் அந்தச் செலவைப் பார்க்கின்ற போது, மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது என்று எல்லா பெருமக்களும் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

உள்ளூர் பிரச்சினையைப் பார்ப்பதற்கு முன்னாலே, உலக சரித்திரத்திலேயே நாம் சிலவற்றைச் சான்றாக எடுத்துப்பார்ப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அமெரிக்காவிலே 1881-ல்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1986 மே 14]

கான்ஸ்டிடியூஷன் வற்போது, அங்கே ஒரேயொரு அவை தான் இருந்தது. 'செக்ஸ் அண்டு பேலன்சஸ்' வேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கேயிருக்கின்ற மக்களுடைய தலைவர்கள் உணர்ந்த காரணத்தாலே 1887-லே அடுத்த அவையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய செல்வ செழிப்பு மிக்க நாடாகவும், வல்லரசாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கின்ற அமெரிக்காவிலே நடைபெற்ற ஒரு சோதனையைச் சொல்கிறேன். வந்தபோது, தனியாக வந்தாலும், பிறகு இரண்டாவது அவை என்று சொல்லப்படுகின்ற மேலவை வந்தது. அதற்குப் பிறகு 1949-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 8-ஆம் தேதி இங்கிலாந்திலே இரண்டாவது அவையாக இருந்துகொண்டிருந்த ஒன்றை ஒழித்துவிட்டார்கள். பாராளுமன்றம் ஒன்று போதும் என்று பாராளுமன்றமே ஒழித்தும், அதற்கு லாங் பார்லிமென்ட் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு மிக அதிகமான நாட்களுக்கு உட்கார்ந்து, வாதாடி, முடிவெடுத்து, 'லாங் பார்லிமென்ட்' என்று சொல்லி, பாராளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இன்னொரு அவையே தேவையில்லை என்று சொல்லி, பாராளுமன்றத்திலே ஒரு அவையை மட்டுமே, மக்கள் அவை என்று சொல்லுகின்ற 'அவுஸ் ஆப் காமன்ஸ்' மட்டுமே வைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்த உடனேயே கிராம்வெல் என்ற ராணுவ அதிகாரி, ராணுவத் தளபதி ஆட்சியைப் பிடித்து, அவர் பிறகு இரும்புக்கரமாகக் கொண்டு ஆள ஆரம்பித்தார். இரும்புக் கரமாகக் கொண்டு ஆண்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே, அவர்களுக்கு அறிவுரை சொல்லுகின்ற அளவிற்கு அங்கே முதியவர்கள் இல்லாததன் காரணத்தாலே மக்கள் அங்கே வெறுத்து, அந்த முறை அங்கே வந்தது என்று சொல்லி, மீண்டும் ஒரு முறை அந்த இரண்டாவது அவையைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆக இரண்டாவது அவை இருந்து, அது ஒழிக்கப்பட்டு, மீண்டும் வேண்டுமென்று சொல்கின்ற அளவிற்கு இங்கிலாந்திலே அப்படிப்பட்டதொரு பெரிய சோதனை நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே அயர்லாந்தில் முதலிலே அந்த இரண்டாவது அவை என்பது வரவேயில்லை. அதற்குப் பிறகு வந்ததற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால் 'இட் இஸ் ஏ கூலிங் சேம்பர்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டிய நேரத்திலே கூட, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை இங்கே சுட்டிக்காட்டி, அப்போது கப் அண்டு சாஃர் என்று சொன்னார்கள், அதைப்போலவே, அயர்லாந்தில், 'கூலிங் எபெக்ட்' என்று சொல்கிற அளவுக்கு 'கூலிங் சேம்பர்' என்று சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்குரிய காரணத்தோடு நான் நின்றுவிடாமல் உள்ளூர் பிரச்சினைகளுக்கு வருகிறேன்.

1986 மே 14]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

உள்ளூரிலே பீகாரிலேகூட ஒரு தடவை மேலவை வேண்டாம் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். பீகாரிலே நிறைவேற்றி, பாராளுமன்றத்திற்கும் அனுப்பிவிட்டார்கள். பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பியதற்குப் பிறகு, அது தேவை இல்லை, நாங்கள் முதலிலே அனுப்பியதை பின் வலித்துக் கொள்கிறோம். என்று சொல்லிவிட்டார்கள். உத்திரபிரதேசத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பவே இல்லை. ஆக, இப்படியெல்லாம் பல்வேறு இடங்களிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும் என்று உங்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னுமொரு செய்தி. அரசியலமைப்பு விதியை வகுத்தவர்கள் இதனை நீக்குவதற்கும், ஆக்குவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனவே, நீக்குவதற்குரிய உரிமையை எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் பேரவையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கனிவோடு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். நீக்குவதற்கும் இருக்கிறது ஆக்குவதற்கும் இருக்கிறது. அது எந்தச் சூழ்நிலையிலே கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொன்னால், இந்தியாவிலே சுதந்திரம் பெற்றவுடன், விடுதலை பெற்றவுடன் பல்வேறு மொழி வழி மாநிலங்கள் தோன்றும் என்று கருதிய ஒரு சூழ்நிலையிலே அப்படி பல்வேறு மொழி வழி மாநிலங்கள் தோன்றுகின்ற நேரத்திலே மாநிலங்கள் மிகச் சிறியதாக இருக்கும், என்பதால் மேலவை ஒன்றை வைத்துக்கொள்வதா, வேண்டாமா என்ற முடிவை அவர்களுக்கே விட்டு விட்டார்கள். பெரியவைகளாக இருக்கும் சில மாநிலங்கள் அதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற முடிவை அவர்களுக்கே விட்டார்கள். எனவே, அரசியல் அமைப்பை உருவாக்குகின்ற நேரத்திலே இருந்த சூழ்நிலையில் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் நம்மை நாமே ஆளுகிற சுதந்திர புருஷர்களாக ஆனவுடன் மொழி வழி மாநிலங்கள் பிரிகின்ற நேரத்திலே இந்த மேலவையை வைத்துக் கொள்வதா வேண்டாமா என்பது அந்தந்த பேரவைகளே முடிவு செய்யப்படும் என்று விட்டுவிட்டார்கள்.

கர்நாடகம், கேரளம், ஆந்திரம், தமிழகம் என்று இருக்கின்ற நேரத்திலே இத்தனைக்கும் சேர்ந்து நமக்கு மட்டும் தான் மேலவை இருந்தது. எல்லோருடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்தோம். இன்று கூட, ஆந்திராவிலே யாராவது ஒருவர் விதிப்படியோ அல்லது வினைப்படியோ அல்லது துரதிர்ஷ்ட வசமாகவோ அல்லது இயற்கையினுடைய அழைப்பின்படியோ மறைந்துவிட்டால், அவர் இங்கே முன்னாள் உறுப்பினராக இருந்தால், அவருக்கு இரங்கல் தீர்மானம் இங்கே

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1986 மே 14]

போடுகிறோம். கர்நாடக மாநிலத்தில் ஒருவர் இறந்து விட்டால், அவருடைய வரலாற்றை இங்கே சொல்லி, இங்கே ஒரு தீர்மானம் போடுகின்றோம். ஏனென்றால் அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் தாய் நிலையமாக இருந்தது இது. இது மட்டும் அல்ல. பலருக்கு பென்ஷனை நாம் இங்கே வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். தொடர்ச்சியாக, பழமையோடு பல பெரிய தலைவர்களுடைய சரித்திரத்தை தன்னகத்தே பதித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு வரலாற்று ஏட்டை அழித்துவிடவேண்டாம். எழுதுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட காலம் ஏராளம். ஆனால் நாம் அதனை அழிப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்கிற காலம் மிகக் குறைவு. அப்படி மிகக் குறைந்த காலத்திலே இப்படி செய்வது கூடாது என்பதற்காகத் தான் நான் சொன்னேன்.

இந்தப் பேரவையிலே தீர்மானம் கொண்டு வந்துவிட்ட பிறகு எல்லோருடைய ஆதரவையும் பெறுகின்ற வகையில் இது நீக்கப் பட வேண்டுமா என்று மக்கள் கருத்தை அறிவதற்காக ஒரு குழுவை நியமிப்பதற்குப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் உங்களுடைய கருத்தா அல்லது அவர்களுடைய கருத்தா என்று இல்லாமல் மக்கள் கருத்துத்தான் மகேசன் கருத்து என்று சொல்கிற முடிவிற்கு நாம் போய்விடலாம்.

ஆக 'பார்லிமென்டரி அஃபயர்ஸ் எக்ஸ்பெர்ட்ஸ்' ஒரு பக்கத்திலே இருந்து கொண்டு இந்தப் பேரவையிலே இருக்கிற அரசியல் தலைவர்கள் ஒரு பக்கத்திலே இருந்து கொண்டு மக்களுடைய கருத்தை அறிந்து இவ்வளவு சாலத்திற்குள்ளாக ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக அறிக்கையைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் மக்களுடைய கருத்தை நாம் அறிந்து விடலாம்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று அரசியல் தலைவராக தமிழகத்தை வழி நடத்திச் செல்கிற பெருமையான காரியத்தை இந்த பொதுத் தேர்தலிலே மக்கள் தந்தார்கள். ஆனால், 7, 8 மாதங்களாகவே இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருந்தோம் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயம் தேர்தல் நேரத்திலே அவர்கள் அதைச் சிந்திக்கவில்லை. தேர்தல் அறிக்கையிலும் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. தேர்தல் நேரத்திலே சிந்தித்திருந்தால், என்னைப் போன்ற எளிய அரசியல் கட்சித் தலைவர்களைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டுப் பேசுகிற நேரத்தில், எல்லாம், உங்களுக்கு சட்டமன்றத் தொகுதிகள் அதிகம் தரமுடியவில்லை என்று சொல்லி, மேலவையில் இடம் தருகிறோம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு அவர்கள் சொல்லி இருக்கமாட்டார்கள். ஒழிப்பது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக என்னிடத்திலே அதை ஒளித்து மறைத்து இருக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஏனென்றால் நான் பொன்மனச் செம்

1986 மே 14]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

மலினுடைய உள்ளத்தையும் அறிவேன். அவர்களைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய உள்ளத்தையும் அறிவேன். அந்தப் பூப்போன்ற உள்ளத்தில் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் நிச்சயமாக வந்திருக்காது. எனவே, அவர்களுக்கு இதிலே ஏற்படுகிற குறையை வேறொன்றிலே நிறைவு செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் தான் இருந்தது. அதுதான் அன்று இருந்தது. ஆதலாலேதான் நான் சொல்கிறேன். உங்களுக்கு முதலிலே அந்தச் சிந்தனை இல்லை என்று.

ஒருவேளை உங்களுடைய சிந்தனையை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். மக்களிடத்திலே போய்விடலாமே. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மக்கள் செல்வாக்கு நிச்சயமாக இருக்கத்தானே செய்கிற மேலவையைக் கலைப்பது என்று சொல்கிற மிகப் பெரிய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலே மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிவதெற்கென்று இப்பேரவை இன்று ஒரு குழுவை நியமிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறது என்று சொல்கின்ற திருத்தத்தோடு உங்களுடைய வாசகம் இங்கே வந்தது என்று சொன்னால், மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு, அந்தத் திருத்தத்தோடு அந்த வாசகம் வந்தது என்றால் மக்கள் கருத்தை அறிகின்ற ஒரு குழுவை நியமிப்போம் என்ற திருத்தத்தோடு வாசகம் வந்தது என்றால் இந்தத் தீர்மானத்தை மனதார காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் ஆதரிக்கும் என்று சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. கே. முத்துவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் பரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களை முன்வைக்க விழுகிறேன்.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 169-வது உறுப்பின் (1)-வது கூறின்படி, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் 1952 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையினுடைய கூட்டத்தில் எங்களுடைய தங்கத் தலைவர், இதய தெய்வம், தெய்வீகத் திருமகன் தேவர் அவர்கள் சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்று அப்பொழுதே எடுத்துக் கூறினார்கள். காரணம், காங்கிரஸ் பேரியக்கம் ஒரு சில குறைந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பை அமைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டபொழுது, அப்பொழுது முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களை முதலமைச்சராக ஆக்கினால்

[திரு. கே. முத்துவேல்]

[1986 மே 14]

தான் காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சி புரிய முடியும் என்ற ஒரு காரணத்தில், அவ்வரசுக் கொல்லைப்புற வழியாக மேலவைக்குக் கொண்டு வந்து முதலமைச்சராக ஆக்கினார்கள். அவதக் கடுமையாக எதிர்த்து தேவர் அவர்கள் இந்த மேலவை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியதன் காரணமாக, இந்த மேலவை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் மெத்தப் பணிபோடும் மகிழ்ச்சியோடும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற இந்தப் பேரவையில் இன்னொரு மேலவை தேவைதானா? தேவை இல்லை. காரணம், இந்தச் சபையின் மூலம் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், பல்வேறு கலவத்துறை, ஆசிரியர் துறை போன்றவைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் ஜெயித்து வரும் நிலையை உருவாக்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் இந்தச் சபையின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். அதற்காக ஒரு மேலவை தேவையில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

விண்ண செலவுகளை முன்னிட்டு மேலவையே நீக்கலாம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. இ. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் மேலவையை நீக்க கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பிலே நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது அறுபது ஆண்டுகளாக மேலவை இருந்தது என்றும், அதனுடைய பாரம்பரியத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி, ஒப்பிடிப்பட்ட மேலவையிலேதான் பாரம்பரியம் மிக்க கம்யூனல் ஜி.ஓ., வகுப்புவாரி பிரதிநித்துவம் கொண்டு ரெப்பிட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஒப்புக்கொள்கிறேன். தென்னிந்திய நவ உரிமைச் சங்கத்தின் மூத்த தலைவர்களிலே ஒருவராக இருந்த எங்கள் சமூகப் பெருந்தலைவர் இராவ்பக தூர் தாத்தா இரட்டைமலை சீனிவாசன், சுலாமி ஜெகஜானந்தா போன்றவர்கள், உதகை முனுசாமி பிள்ளை போன்றவர்கள், ஆகிய அவர்களெல்லாம் இருந்து வகுப்புவாரி பிரதிநித்துவம் மேலவையிலே வரவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மேலவையிலே இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் இடம் பெற முடியவில்லை. பலம் உள்ளவர்கள்தான் மேலவைக்கு வருகின்ற ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டு இருந்தது. எனவேதான், மேலவையிலே இட ஒதுக்கீடு முறை வந்தாகவேண்டும், பாராளுமன்றத்திலே கூட ஒரு திருத்தம் அதற்கு வந்தாக

1986 மே 14]

[திரு. கு. தமிழரசன்]

வேண்டும் என்று நாங்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே இட ஒதுக்கீட்டு முறை வேலையிலே இருந்தாக வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தோம்.

1967-லே தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் பேரறிஞர் அம்பேத்கார் பிறந்தநாள் விழாவிலே பேசுகின்றதொழுது நாங்கள் கூட நாட்டினுமன்ற மேலவையிலும், சட்டமன்ற மேலவைகளிலேயும் இட ஒதுக்கீட்டு முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு வற்புறுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள்.

நீண்ட நெடுங்காலமாகவே எங்களுடைய கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படாமலேயே இருந்து, பலம் உள்ளவர்களும், வலுவள்ளவர்களும் அந்த மேலவையிலே இடம் பெற்றுக்கொண்டு இருந்த நிலைமை இருந்தது. எனவே இட ஒதுக்கீட்டு முறை இல்லாத அந்த மேலவை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே ஒழிக்கக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக நான் மனப்பூர்வமாக, மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் பரபர அஜேந்திரபிரசாத் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு அரசியல் நிர்ணயக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவிலே வரைவுக் குழுவின் தலைவராக பேரறிஞர் அம்பேத்கார் அவர்கள் இருந்து அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அப்பொழுது மாநிலங்களிலே மேலவை வேண்டுமென்று ஒருசிலரும், வேண்டாம் என்று ஒருசிலரும் கூறினார்கள் என்கிற நம்முடைய வரலாற்றை நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அப்பொழுது, அதற்கு ஒரு இறுதி முடிவாக, குழுவின் தலைவராக இருந்து தெளிவாகச் சொன்னார், மக்கள் மன்றம்தான் இருக்க வேண்டும். ஆட்சி நிர்வாக வசதிக் காக, மேலவை வேண்டுமென்று சட்டமன்றங்கள் கருதினால், அந்தச் சட்ட மன்றங்கள் தீர்மானங்கள் போட்டு, மேலவையை வைத்துக் கொள்ளட்டும். இல்லாவிட்டால், நீக்குகிற அதிகாரம் வைத்துக் கொள்ளட்டும் — இரண்டு அதிகாரங்களும் சட்ட மன்றத்திற்கே இருக்கட்டும் என்று பேரறிஞர் அம்பேத்கார், அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலேதான் இன்றைக்கு மக்கள் மன்றத்தின் மேலே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற புரட்சித் தலைவர், மக்கள் மன்றமே இருந்தாக வேண்டும், குறுக்கு வழியாக வருகின்ற மன்றம் இருக்க வேண்டிய அட்சியம் இல்லை, மக்கள் மன்றத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள் அதை அழித்தாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த முடிவை அறிவித்திருக்கிறார். இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பிலே நான் பாராட்டி, வரவேற்று, அவை முன்னவர் முன்மொழிந்ததை வழிமொழிந்து அமர்கிறேன், வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[1986 மே 14]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களாலே மேலவை நீக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசின் சார்பிலே கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த மண்டபமும் மன்றமும் சரித்திர பிரசித்திபெற்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை, பல்வேறு முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறது. ஆனால், இதற்கு முன்னாலே இல்லாத அளவுக்கு இன்றைக்கு, அரசினாலே கொண்டு வரப்பட்ட இந்த அரசினர் தீர்மானம் தனித் தன்மை வாய்ந்தது என்பதை நான் முதலாவதாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பன்னெடுங்காலமாக, தமிழகத்திலே, இயங்கி வந்த, சற்றேறக்குறைய 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இங்கே பணியாற்றி வந்திருக்கிற மேலவை, நீக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானம் அரசின் சார்பிலே மொழியப் பட்டிருக்கிறது. நான் பழைய நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். நாட்டை வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்திலே, மாண்டேக் செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையிலே, 1919 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தான் லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில் என்ற மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. அப்பொழுதெல்லாம் இந்தியா முழுமைக்கும் யுனிகேமரல் லெஜிஸ்லேச்சர் என ஒரே அவையாகத் தான் இருந்தனவே தவிர, இரண்டு அவைகள் இல்லையென்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஆனால், ஒரே அவையாக இருந்த தமிழக அவை கூட, ஒரு கால கட்டத்திலே இரண்டாவது அவை தேவையில்கையென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1932 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 7, 8 நாட்களிலே ஒரு தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து 46 வாக்குகளும், எதிர்த்து 22 வாக்குகளும் கிடைத்து, அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறியது. அந்தத் தீர்மானம் என்ன தெரியுமா?

‘It is resolved that in the conditions of this Province the constitution of Second Chamber was unnecessary and undesirable.’

எனவே, இரண்டாவது அவை என்பது தேவையல்லென்ற ஒரு தீர்மானம் இந்த மேலவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, இங்கே வாதங்களைச் சொல்கிற நேரத்திலே, மேலவை ஏன்வேண்டுமென்று சொல்கிற கருத்தை எடுத்து வைக்கிற நேரத்திலே பட்டதாரிகள் பிரதிநிதிகள் அங்கே அங்கம் வகிக்கிறார்கள், ஆர்யியர்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கே அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்ற ஒரு வாதப் சொல்லப்படுகிறது. நான் இங்கே

1986 மே 14] [த.ரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

நம்முடைய அவையைப் பார்க்கிறேன், இந்த அவையிலே பட்ட தாரிகள் இல்லையா? குற்ட்பு சொல்கிறது. 88-க்கும் அதிகமான பட்ட தாரிகள் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். (மேலேயேத் தட்டும் ஒலி) அதே நேரத்திலே ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கே அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்திலே, முன்பு ஆசிரியர் சளாக இருந்தவர்கள், ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்திலே, கல்வி அமைச்சராக இருக்கிற திரு. அரங்க நாயகம் அவர்களும் ஆசிரியராக இருந்து, அமைச்சராக உயர்ந்தவர். எதிர் வரிசையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேராசிரியராக இருந்தவர். இன்றைக்கும் நம்மாலே பேராசிரியராக அழைக்கப்படுபவர். ஏன், நான் அங்கம் வகிக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியிலே கூட, அருமை சசோதரர் தங்கவேலு அவர்கள், ஆசிரியராக இருந்து, இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, அதிலே, எந்த, எந்தப் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகிக்கிறார்களோ, அதே பிரதிநிதிகள்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: இலக்கியச் செல்வர்குபரி அனந்தனும் நானும் கூட ஆசிரியராக வேலை பார்த்தோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: அதைச் சேர்த்துக்கொள்வதிலே நானும் பெருமைப்படுகிறேன். ஆக, அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் இந்த அவையிலே இருக்கின்றார்கள். ஆனால், மேலவையிலே ஆசிரியர்களுக்கும் பட்டதாரிகளுக்கும் இன்னும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் பிரதிநிதிகள் அளித்து விடுவதனாலேயே, முழுமை பெற்று வருகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இங்கே சமுதாயத்திலே உழவர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, இன்னும் பலவேறு துறையிலே உறுப்பினர்களுக்கு அந்த மேலவையிலே அங்கம் இல்லையென்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இன்னொன்றை சொல்ல விரும்பு

(பிற்பகல் 1-00)

கிறேன். 1937 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இங்கே தமிழக சட்டமன்ற பேரவை எந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்புகிறதோ அந்த தீர்மானத்தை மேலவை நிறைவேற்றிவிடுகிறது. 12 சம்பவங்களைத் தவிர ஆகவே, இங்கே கொண்டு வருகின்ற மசோதாக்களை அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறார்கள். சில நேரங்களிலே கூட நான் பார்க்கிறேன். முன்பு காலவயிலே சட்டப் பேரவையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு மாலையிலேயே சட்டமன்ற மேலவையில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. இப்போதும் கூட முதல் நாள் இங்கே

[திரு. எஸ். எஸ். வி. சித்தன்] [1986 மே 14]

சட்டமன்ற பேரவையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, மறுநாளே மேலவையிலே நிறைவேற்றுகின்ற காட்சியை பார்க்கின்ற நேரத்திலே, மேலவைக்கு அனுப்பாமலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் 40 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை உருவாக்கி, அந்த குழுவினிடம் அந்த மசோதாவையோ, தீர்மானத்தையோ கொடுத்து, சட்ட முன்வடிவை கொடுத்து அதன் மூலம் ஆய்ந்து, தெளிந்து, ஆராய்ந்து பின்னாலே கொண்டுவருவதுகூட பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்த நேரத்திலே ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1955 ஆம் ஆண்டு சிம்லாவில் இருக்கக்கூடிய தமிழ்நாடு சட்டமன்றங்களுடைய, தலைவர்களுடைய மாநாட்டில் தமிழகத்தின் சாரிலே ஒரு எண்ணம் பிரதிபலிக்கப்பட்டது.

I quote—No Constitution. No institution will live for a long time unless it has a definite function to perform. The Second Chamber has no definite function to perform. It is quite unnecessary to have a Second Chamber. The First Chamber itself could consider and pass legislation. For a State like Madras a Second Chamber was unnecessary, It is a waste of money. The same questions as were put in the Assembly were asked in the Council. In every Second Chamber in India the speeches are the same and the subjects discussed are the same. What then was the point in having a Second Chamber?

இங்கே பேரவையிலே எந்த கேள்வியை கேட்கின்றோமோ, எந்த வாதங்களை எடுத்துரைக்கின்றோமோ, எந்த பேச்சுக்களை பேசுகின்றோமோ, அவைகள் மேலவையிலே பிரதிபலிக்கின்ற காரணத்தினால் இரண்டாவது அவை தேவையா என்ற கருத்து 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எழுப்பப்பட்டது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்திலே இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் 164-வது பிரிவிலே 2-வது உட்பிரிவு என்ன சொல்கிறது என்றால் The Council of Ministers shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State அமைச்சரவை பேரவைக்கு கட்டுப்பட்டதே அன்றி மேலவைக்கு கட்டுப்பட்டதல்ல, எனவே, அமைச்சரவையை கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒரு அவை எதற்கு என்ற வாதம் இன்றைக்கு எழுந்திருக்கிறது. அரசின் தீர்மானம் ஒன்று பேரவையிலே தோற்கடிக்கப்பட்டால் அரசு கவிழும் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் மேலவையிலே அரசின் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட்டால் அரசு கவிழும் என்ற நிலை இல்லை என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றோம். மேலவைக்குள்ள முக்கிய அதிகாரங்களில் ஒன்று பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட எந்த மசோதாவையும் மறு பரிசீலனைக்காக மேலவை அதனை பேரவைக்குத் திரும்ப அனுப்புகிறது. அரசியல் சட்டம் 200-வது பிராவிசோபடி Provided that the Governor may as soon as

1986 மே 14]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

possible after the presentation to him of the Bill for assent return the Bill if it is not a money Bill together with a message requesting that the House will reconsider the Bill. ஆக ஒரு தீர்மானத்தை திரும்ப அனுப்ப வேண்டுமானால், மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமானால் மேலவை பேரவைக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. இப்போதுள்ள அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தின்படி மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர் விரும்பினால் அந்த தீர்மானத்தை மீண்டும் பேரவைக்கு அனுப்பி, ஆய்ந்து, தெளிந்து, அந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்புவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மேலவையிலே பெரிய அறிஞர்கள், மேதகு வல்லுநர்கள் எல்லாம் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதையும் நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்தப் பேரவையிலே எப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் எல்லாம் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். உழைப்பாலே உயர்ந்த உத்தம பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இந்த பேரவையிலே அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் ஆந்திரகேசரி என்று அழைக்கப்படுகின்ற டி. பிரகாசம் இந்த அவையிலே அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். முன்னாள் நிதியமைச்சராக இருந்த கோபால்ரெட்டி அவர்கள் இந்த பேரவையில் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ பெயர்களை என்னால் சொல்ல முடியும். டாக்டர் சுப்பராயன், டி. எஸ். எஸ். ராஜன், பெருந்தலைவர் பத்தவச்சலம், இந்தியாவினுடைய நிதியமைச்சராக இருந்த புகழ் பெற்ற சி. சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த அவையிலே அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். பேரவை, மேலவை என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இரண்டு கருத்துக்களை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அறிவுச்சுடர் என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஹரால்டு லஸ்கி என்பவர் It might be urged with justice that even in a federal State no real necessity for a second Chamber exists. சமஷ்டி ஆட்சியில் 2-வது அவை உண்மையாக தேவையற்றது என்பதை நீதி உணர்வோடு கூறலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அவரைப்போலவே சிந்தனை சிறப்பியான French Philosopher Seiyas அவர்கள் ஒரு இடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். Of what use will a second chamber be? If it goes with the Representative House it will be superfluous, if it disagrees, mischievous. இரண்டாவதாக அதனால் என்ன பயன்-பேரவையின் முடிவுகளை ஒட்டிப் போவதாக இருந்தால் மேலவை தேவையற்றது; பேரவையின் கருத்துக்கு மாறுபடுமேயானால் அது குறும்புத்தனமானது என்ற கருத்தினையும் கூட அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே கூட மேலவை தேவையா என்ற சர்ச்சை வந்தபோது இதே அவையிலே கூட மாண்புமிகு உறுப்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1986 மே 14]

பினர்கள் சொல்லியிருப்பதை நான் முன்னாலே இந்த அவையின் நடவடிக்கை குறிப்புகளிலே பார்த்திருக்கிறேன். திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் ஒருமுறை சொல்கிறபோது அறிவாளியின் கருத்துத் தேவைப்படுகிறது நிர்வாகத்திற்கு என்று சொன்னால் மேலவையில் இடம் பெற்றுத்தான் கொண்டுவர வேண்டுமா, வெளியே இருந்து கூட அந்தக் கருத்தைச் சொல்லலாமே என்ற கருத்தை அவர்கள் ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் பெரிதும் மதிக்கிற பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற திரு. கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் கூட இதே அவையில் 1962 ஆம் ஆண்டு பேசுகிறபோது சிக்கனம் தேவை என்று சொன்னால் மேலவை தேவை இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்றும் பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பாக இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கருத்தினைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் பெரிதும் மதிக்கிற உலக உத்தமர் தேசப்பிதா காந்தியடிகள் கூட இந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவாக 1931 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதி நடைபெற்ற வட்டமேஜை மாநாட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பெரிய செய்தியாக இருக்கிற காரணத்தால் இதை மட்டும் நான் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அவரைப் போலவே திரு. ஜின்னா அவர்களும் இந்தக் கருத்தினை ஆதரித்து இருக்கிறார்கள். இவற்றை மேலவை ஒழிப்பதற்கான விவாதங்களாக நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் சமுதாயத்தில் மேலவை இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினையும் இங்கே பலரும் எடுத்துப் பேசினார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற மேலவையைப் பொறுத்தவரையில் 60 ஆண்டுக்கால பாரம்பரியம் உண்டு. தமிழகத்திற்கு என்று ஒரு பண்பாடு உண்டு. இந்தியாவில் இருக்கிற அவைகளிலே மூத்த அவையாக இந்த அவை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு முடிவுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் இதிலே இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தியாவில் கூட இன்றைக்கும் பீகார், மராட்டியம், உத்திரபிரதேசம், ஜம்மு காஷ்மீர், கர்நாடகம், தமிழகம் போன்ற மாநிலங்களிலே இந்த மன்றங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இதே கருத்தை ஆதரித்து இங்கிலாந்தில் 1649 ஆம் ஆண்டிலும், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் 1781 ஆம் ஆண்டிலும், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் 1591 ஆம் ஆண்டிலும் கருத்துக்கள் பிரதிபலிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

இப்படி இந்த இரண்டாவது அவை இருப்பதற்கான ஆதாரங்கள் நிறைய இருந்தாலும் கூட மேலவை ஒழிப்பதற்கான காரணங்கள் நிறைய இருந்தாலும் தொடர்ந்து செயல்படுவதற்கான சில நியாயங்கள் இருந்தாலும் தீர்மானம் கொண்டுவரப்

1986 மே 14] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

பட்டுள்ள இந்த சூழ்நிலை, காலம் ஏற்புடையதாக இல்லை என்பதை நான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே அரசு சார்பில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதில் நாங்கள் எங்களைச் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதைக் கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பாக மேலவை கலைப்பு பற்றி இங்கே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தையொட்டி எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ள மாண்புமிகு அரசியல் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் பலரும் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே சிறப்பாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களும், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களும், பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு திரு. முத்துவேல் அவர்களும், குடியரசு கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தமிழரசன் அவர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தை முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து இதற்கு நல்லாதரவு தருகிற வகையில் தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் சிறப்பாக வழங்கி இருக்கிறார்கள். இடையிடையே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் அரசினுடைய கொள்கை, போக்கு ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் தம்முடைய எதிர்ப்பு உணர்வுகளைக் காட்டினாலும் கூட தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆதரிக்கிறேன் என்ற வகையில் எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மற்றபடி எதிர் வரிசையில் உள்ள அரசியல் கட்சிகளிலே உள்ள தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தருகிற வகையில் அவர்களுடைய உள்ளங்களை ஈர்க்க முடியவில்லையோ

(பிற்பகல் 1-10)

என்றுதான் நான் வருந்துகிறேன். ஆனாலும் கூட, அவர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை இங்கே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலே வாதப் பிரதிவாதங்கள் என்ற முறையிலே இல்லை. பொதுவாக எதிர் வாதம் பிரிகிறோம் என்ற தன்மையிலேயும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வருகிற போதே நான் ஆரம்பத்திலேயே நிலைமைகளை குறிப்பிட்டு விளக்கினேன். இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத்தான் பேரிழப்பு என்பதையும் நான் சொன்னேன். இப்போது சட்டமன்ற மேலவையில் அதிகமான அளவிற்கு உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருப்பது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அதிகம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 14]

இருந்தும் அதைக் கலைக்கிறோம் என்றால், அதனால் இழப்புக்கு ஆளாவது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

இங்கேயுள்ள சட்டமன்ற மேலவை இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டியாக இருந்தது என்ற விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லை. சிறந்த அறிஞர்கள், வல்லுநர்கள், பல்வேறு துறைகளிலே சிறப்புப்பெற்றவர்கள், புகழ்பெற்றவர்கள், பெருமை பெற்றவர்கள் எல்லாம் மேலவையிலே இருந்திருக்கிறார்கள். பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். மற்றைய உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். அவற்றையெல்லாம் நான் மறுக்கவில்லை அவை அத்தனையும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

மேலவையிலே மட்டும், அல்ல, இந்த அவையிலேயே அப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள், சிறந்தவர்கள், சான்றோர்கள், ஆன்றோர்கள் புகழ் பெற்றவர்கள், திறமை பெற்றவர்கள் அத்தனை பேரும் இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். என்பதற்குத் தேவையான காரண காரிய விளக்கங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மேலவை கலைக்கப்படுவதன் காரணமாக இந்த அவைக்கு அதிகமான பொறுப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் நாம் உணர்வோம். ஆக அந்த அவைக்கு பெருமை இருந்தது, புகழ் இருந்தது என்கிறபோது அந்த புகழும் பெருமையும் சேர்த்து இந்த அவை விளங்குகின்ற அளவுக்கு அந்த திறமையையும் புகழையும் பெற வேண்டிய கட்டாயத்திற்கும் இந்த அவை ஆளாகிறது. ஆகவே, நான் முன்பே எடுத்துச் சொல்லியது மாதிரி, காரண காரிய விளக்கங்களை எடுத்துச் சொல்லியபோது, தேவையினுடைய அடிப்படையிலும், தேவையின்மை என்ற அடிப்படையிலும் காணுகிறபோது, அரசு இதில் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, இந்த தீர்மான வடிவிலே அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று காரணங்களை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற போது கூட, ஆக இனிமேல் இங்கு வருவதற்கு வழி ஏற்படாதா என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மேலவையிலே இடம் பெற்றிருக்கிற முக்கியமானவர்கள் கூட, மக்களுடைய நல் ஆதரவையும், நல்லெண்ணத்தையும், நன்னம்பிக்கையும், நன் மதிப்பையும் பெற்று இந்த பேரவைக்கு வருவதற்குக் கூட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு இருந்ததன் காரணமாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட மேலவை என்று ஒன்று

1986-மே 14]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருந்ததன் காரணமாக, தென் சென்னை நாடாளுமன்ற தொகுதியிலே, நாடாளுமன்றத்திற்கு உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அதற்குப்பிறகு ஆட்சிப்பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்ட போது, இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் பொறுப்பை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்ட போது அவர்கள் இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சராக பொறுப்பை எப்படி ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்றால், 6 மாத காலத்திற்குள்ளாக. அந்த நபர் பேரவையிலோ, மேலவையிலோ உறுப்பினராக ஆக வேண்டும் என்ற விதியின் அடிப்படையில், பொதுமக்களின் ஓட்டுக்களைப் பெற்று வெற்றி பெற்று நாடாளுமன்றத்திற்கு உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மேலவையிலே உறுப்பினராக ஆவதற்கு வழி இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே, அங்கே உறுப்பினராக ஆன சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மேலவை இல்லை என்றால் அப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கழக உறுப்பினர்களிலே, 139 பேர்களிலே யாரேனும் ஒருவர் தன்னுடைய சட்டமன்ற பேரவைத் தொகுதியை காலி செய்து அப்போது அந்த இடத்திலே கூட பேரறிஞர் அண்ணாவை நிறுத்தி வைத்து இந்தப் பேரவையின் உறுப்பிராக கொண்டு வருகின்ற அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்கி இருக்க முடியும். அதேபோன்று பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுத்திருப்பிறகு, அவர்களை இந்த அவையிலேயே இருக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக குடியாத்தம் தொகுதியிலே நிறுத்தி வைத்து பேரவையிலே இடம் பெறச் செய்வதற்கான சூழ்நிலையை அவர்கள் பெற்றார்கள்.

ஏன் நான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சிறந்த புகழ் பெற்றவர்கள், பெருமை பெற்றவர்கள், அறிவும் ஆற்றலும் பெற்றவர்களை இடம் பெறச் செய்ய முடியும் என்பதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களைத் தான் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் கூறியதைப் போன்று, இளங்கலை பட்டதாரிகளுக்கு தனியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய நிலை மேலவையில் இருந்தாலும் கூட இங்கே 15 உறுப்பினர்கள் இளங்கலை பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அறிவியல் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஏழு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். வணிகவியல் பட்டம் பெற்றவர் ஒருவர் இருக்கிறார். முதுகலை பட்டதாரிகள் 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் 3 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பொறியியல் பட்டதாரி ஒருவர் இருக்கிறார். சட்டக் கல்வி பெற்றவர்கள் 41 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மருத்துவக் கல்வி பயின்றவர்கள் 8 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தந்த துறைக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கக் கூடிய அளவிற்கு வாய்ப்பு அறவே அற்றுப் போய் விடுமென்று நாம் அஞ்ச வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1986 மே 14]

யென்பதையும், இந்த அவையிலே கூட ஆற்றல் மிக்கவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டத்தான் இவைகளை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[அதுமட்டுமல்ல இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் அடிக்கடி வந்து போகுமென்பதற்கு உதாரணத்தை எடுத்துச் சொல்கிற போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், மேலவை இருக்க வேண்டுமா, இருக்க வேண்டாமா என்பதிலே கருத்துக்கள் உண்டு. ஆகவே அந்த வகையில் ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1968 ஆம் ஆண்டு இந்திய பாராளுமன்றத்தின் மக்களவையில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிற போது 16-5-1968-ல் அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினராக இருந்த திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் சொல்கிற போது கூட, மேலவை தேவையில்லை என்ற கருத்தை சொல்கிற போது—அப்போது மேற்கு வங்க மேலவை தேவையில்லை என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்பட்ட நேரம்.

“Therefore now it is right for the Government to accept the unanimous resolution of the Government of West Bengal”

என்று சொல்லிவிட்டு,

“We have still an Upper Chamber in our State”

என்று சொல்லிவிட்டு

“the D.M.K. Policy all along has been that the Upper Chamber is superfluous”

என்று தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினராக இருந்த கந்தப்பன் அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் திட்டவாட்டமாக கொள்கையென்று நான் சொல்லவில்லை. அதிலே உறுப்பினர்களுக்கு கலைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் உண்டு. கலைக்க வேண்டாமென்ற எண்ணமும் உண்டு. மேலவை இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்றும் இருந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமத் அவர்கள் சொன்னதைப் போல இருக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இடமிருக்கிறது. இருக்க வேண்டாம் என்பதற்கும் இடமிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டையும் முடிவு செய்வதற்கு அந்த முறையில் மாநில பேரவைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் முதலில் குறிப்பிட்டுக் கூறினேன்.

ஏற்கனவே சொன்னதைப் போன்று ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் குறிப்பிடுகிற போது சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சி ஆக்கம் பெற்றிருப்பதன் காரணமாக ஆளும் கட்சிக்கு

1986 மே 14] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி மற்றவற்றின் காரணமாக உள் நோக்கத் தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்ற தன்மையில் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல்களின் தன்மைகளைச் சொல்கிறேன். ஓரளவிற்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் முழுவதும் அடியோடு அற்றுப் போய்விடவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை கண்டுபிடித்து அதை சரிப்படுத்த வேண்டியது எங்களுடைய பொறுப்பு என்பதை நான் உணர்கிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் சரிவு ஏற்பட்ட போதிலும் கூட, அது முடிந்து சட்டமன்ற தேர்தல்கள் நடைபெற்ற போது முழு அளவிற்கு வெற்றி பெற்று, இந்தப் பேரவையில் உட்கார்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பை பிடிக்கிற அளவிற்குதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொது மக்களிடம் நம்பிக்கையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றது. அந்த அளவிற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது மக்கள் நம்பிக்கையும், நன்மதிப்பும் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட்டு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு பிறகு இடைத் தேர்தல் வந்த போது கூட மயிலாடுதுறையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோல்வியுற்றது. அண்ணா நகரில் தோல்வியுற்றது. உடனே குறைந்து விட்டது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையையும், நன்மதிப்பையும் பெறுகிற அளவிற்குதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்தது. ஆகவே இப்போது உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்கிற போது, நானே சொன்னேன். மக்கள் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லையென்று சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

நானே பொதுப்படையாகவும் சொல்கிறேன், வெளிப்படையாகவும் சொல்கிறேன், எங்களிடத்திலே இருக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடு இல்லாததன் காரணமாக, கட்டுப்பாடு சிறிது குறைந்ததன் காரணமாக போட்டிகள் வலுத்ததன் காரணமாக, ஓட்டுக்கள் பிரிக்கப்பட்டதன் காரணமாக வரவேண்டிய சில பல இடங்கள் வரவில்லை. அது எங்களுடைய குறைபாடு. பொது மக்களிடத்திலே அந்தக் குறைபாடு இல்லை. இதை நாங்கள் சீர்திருத்த வேண்டும். இது எச்சரிக்கை. நமக்கு பாடம் என்று கூட நான் அடிக்கடி சொல்லி வந்தேன். அந்த வகையில் காணுகிறபோது பேரூராட்சி மன்றங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. 120 இடங்களையும், காங்கிரஸ் 89 இடங்களையும், ஆக கூடுதலாக, அதற்குப் பிறகு வந்தது 25 என்றும், ஆக மொத்தம் 234 இடங்கள் என்று

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 14]

சொன்னால்,—அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க., காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு 234 என்றால்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணிக்கு 218 இடங்களும், சுயேச்சைகள் 156 இடங்களையும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த பேரூராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கூட்டணியைப் பொறுத்த வரையில், அரசியல் கூட்டணியே வேண்டாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணியும் வேண்டாம், அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. க. கூட்டணியும் வேண்டாம், ஆங்காங்கு இருக்கிற லோக்கல் நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து பார்த்தால், சுயேச்சைகள் மட்டும் 156 இடங்களில் வெற்றி பெறுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால், அரசியல் கட்சிகளுடைய கொள்கை, கோட்பாடுகளை விட, லோக்கலிலே இருக்கிற தன்மைகள் அதிகமாக வேலை செய்து இருக்கின்றன என்பதை எந்தத் தரப்பிலே உள்ளவர்களும் நன்றாகக் காணலாம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் கட்சி சேர்ந்து 204 இடங்களையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணி 151 இடங்களையும், சுயேச்சைகள், பிற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் 25 இடங்களையும் பெற்று இருக்கின்றனர். அதைப் போல நகராட்சி மன்றங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. கழகம், காங்கிரஸ் கூட்டணி 22 இடங்களையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணி 70 இடங்களையும், இதர கட்சிகள், சுயேச்சைகள் 5 இடங்களையும் பெற்றிருக்கின்றனர். கட்சிச் சின்னங்களோடு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டவர்கள் என்று கணக்கிடுகின்ற போது, 1,003 இடங்களில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. கழகம், காங்கிரஸ் கூட்டணி 460 இடங்களிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூட்டணி 439 இடங்களிலும், சுயேச்சைகள், பிற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் 204 இடங்களிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், பாதிக்கு மேலே இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே பொது மக்களுடைய ஆதரவை அடியோடு இழந்து விட்டோம் என்றோ, மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை என்றோ—அந்த நிலை வருகின்ற அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தலிலேயும் சரி, வருகின்ற நெல்லைத் தேர்தலிலேயும் சரி, பொது மக்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை மக்கள் காண்பிக்கத் தான் போகிறார்கள், அதிலே எங்களுக்கு உறுதிப்பாடு இருக்கிறது. (மேசைத் தட்டும் ஒலி)—அதைப் பொறுத்து இந்தப் பிரச்சனை இல்லை என்பதை நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு காரண காரிய விளக்கங்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதற்கு நான் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த போது கூட இந்த மேலவை

1986 மே 14] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று காரசாரமாக விவாதம் நடைபெற்றபோது, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குகின்ற. பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்த டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கார் அவர்கள்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதைப் போல—அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அங்கே சொல்லுகின்ற போது—

“....All that we are doing by this Constitution is to introduce the second Chamber purely as an experimental measure. We have not, by the Draft Constitution, given the second Chamber a permanent place, we have not made it a permanent place, we have not made it a permanent part of our Constitution. It is a purely experimental measure, as I said, and there is sufficient provision in the present Art.304 for getting rid of the second Chamber....”

என்று தெளிவாக டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கார் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதனுடைய தமிழாக்கம் “அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் நாம் செய்யக் கூடியவைகள் எல்லாம் ஒரு சோதனை செய்து பார்க்க நிலைத்து இரண்டாவது அவையை அறிமுகப்படுத்தப்படுவது தான். நகல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் அது, இரண்டாவது அவைக்கு நிலையான இடத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் நிலையான ஒரு கூறுபாடாகக்கூட நாம் அதை அமைக்கவில்லை. அது முழுக்க முழுக்க ஒரு சோதனை செய்து பார்க்கும் ஒரு ஏற்பாடாகும். நான் முன்பே கூறியது போன்று இரண்டாவது அவையை அகற்றிவிடுவதற்கு போதுமான அளவில் விதி வகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது” என்று தான் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே தான் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலேதான் இங்கேயும், நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி, அந்த உணர்வுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற தன்மையை எடுத்துச் சொன்னேன். அந்த உணர்வு தான் தெளிவுக்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த தெளிவினுடைய அடிப்படையிலேதான் அரசு முடிவு எடுத்து இந்தத் தீர்மானத்தை அவையிலே கொண்டு வந்து இருக்கிறது. அதை இந்த அவை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று மீண்டும் அவையை வேண்டி கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு வைக்கப்பெற வேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 169 (1)ன்படி இந்தத் தீர்மானம்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1986 மே 14]

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா என்று அறிய வாக்குப் பதிவு செய்யப் பட வேண்டும். பேரவையின் வாக்குகளை அறிய 'எண்ணிக் கணிக்கும்' முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே, தற் பொழுது பேரவைச் செயலாளர் அழைப்பு மணியை அடிப்பார்.

(அழைப்பு மணி இரண்டு நிமிடங்கள் அடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நுழை வாயில்கள் அனைத் தையும் மூடும்படி உத்தரவிடுகிறேன். அவையின் அனுமதியுடன் அவை அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(நுழை வாயில்கள் அனைத்தும் மூடப்பெற்றன).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சார்பாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் முன்மொழிந்த கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை அவையின் முடிவுக்கு விடுகிறேன்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 169-வது உறுப்பின் (1)-வது கூறின்படி, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்பட வேண்டும் (abolished) என தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, வாக்குகள் எண்ணிக் கணிக்கப் பெற்றன.

ஆதரித்தோர்	136
எதிர்த்தோர்	25
நடுநிலை வகித்தோர்	ஒருவரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பாதிக்கு மேலும், இன்று அவையில் வாக்கெடுப் பின் போது வாக்களித்தவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பாகத்திற்கு மேலும் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்துள்ளபடியால், தீர்மானம் அவையால் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று அறிவிக்கிறேன்.

1986 மே 14]

ஆதரித்தோர்.

1. திரு. துரை கோவிந்தராசன்.
2. மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்).
3. திரு. தி. அன்பழகன்
4. திரு. மு. ஆறுமுகம்.
5. திரு. க. வே. கந்தசாமி
6. திரு. பி. முசிறிப்புத்தன்
7. திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்
8. திரு. இரா. அரிக்குமார்
9. திரு. பொ. அன்பழகன்
10. திரு. ஆதிமூலம் என்கிற தில்லை காந்தி
11. திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்
12. திரு. மு. ஆனந்தன்
13. திரு. கோ. இரகுபதி
14. திரு. எம். வி. இரத்தினம்
15. திரு. செ. இரத்தினவேலு
16. திரு. ஆர். இராசமாணிக்கம்
17. திரு. எல்ல இராசமாணிக்கம்
18. திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்
19. திரு. எம். இராசரத்தினம்
20. திரு. ப. ந. இராமச்சந்திரன்
21. டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்
22. திரு. கி. எத்திராசன்
23. மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்
24. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்
25. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
26. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்
27. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்
28. மாண்புமிகு திரு. ஆர். செளந்திரராஜன்
29. மாண்புமிகு திரு. தா. வீராசாமி.
30. மாண்புமிகு திரு. என். நல்லுசாமி
31. மாண்புமிகு திரு. ஆனூர் பு. கோ. ஜகதீசன்
32. மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி

[1986 மே 14]

33. மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம்
34. மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்
35. திரு. இரா. சண்முகம்.
36. டாக்டர் கே. சமரசம்
37. திரு. க. இரா. சின்னராசு
38. திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்
39. திரு. ப. தனபால்
40. திரு. இரா. தாமரைக்கனி
41. திரு. துரை ராமசாமி.
42. திரு. கே. ஆர். கணபதி
43. திரு. பி. கந்தசாமி
44. திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்
45. திரு. வி. இரா. கிருஷ்ணசாமி
46. திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்
47. திரு. கே. குப்புசாமி
48. திரு. எம். அண்ணாநாதன்
49. திரு. ச. சங்கரலிங்கம்
50. திரு. என். சண்முகம்
51. திரு. எம். சண்முகையா பாண்டியன்
52. திரு. மு. சந்திரசேகர்
53. திரு. தா. சாமிக்கண்ணு.
54. திரு. அ. சிவக்குமார்
55. திரு. எம். சிவக்குமார்
56. திரு. சீ. சிவப்பிரகாசம்
57. திரு. மு. சின்னக்குழந்தை
58. திரு. வே. கு. சின்னசாமி
59. திரு. மா. சின்னராசு
60. திரு. சி. சுப்புராயர்
61. திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன்
62. திரு. வி. சுப்பிரமணியன்
63. திரு. செ. செம்மலை
64. திரு. கே. பி. கே. சேகர்
65. திரு. க. சோலைராசு
66. திரு. சைதை சா. துரைசாமி
67. திரு. சா. ஞானசுந்தரம்

1986 மே 14]

68. திரு. மு. தங்கமணி.
69. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்
70. மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து
71. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்
72. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி
73. மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு
74. மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்
75. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்
76. மாண்புமிகு திருமதி விசயலட்சுமி பழனிச்சாமி
77. மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்
78. திருமதி இரா. சரோஜா
79. திருமதி பி. லட்சுமி
80. திருமதி பா. வளர்மதி
81. திரு. கே. உச்சி
82. திரு. கே. பி. நாச்சிமுத்து
83. திரு. சை. பட்டாபிராமன்
84. திரு. அ. பாலசாமி
85. திரு. இரா. முத்தையா
86. திரு. இரா. சா. முனிரத்தினம்
87. திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்
88. திரு. செ. தங்கராசு
89. திரு. தமிழ்மணி
90. திரு. துரை அன்பரசன்
91. திரு. எஸ். பி. துரைராசு
92. திரு. க. நரசிம்ம பல்லவன்
93. திரு. ப. மு. நரசிம்மன்
94. திரு. பு. கோ. நாராயணன்
95. திரு. பா. ந. பரமசிவம்
96. திரு. த. பழனி
97. திரு. கா. செ. பழனிச்சாமி
98. திரு. மு. பாண்டுரங்கன்
99. திரு. பாப்பா சுப்பிரமணியன்
100. திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்
101. திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்

[1986 மே 14]

102. திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்
103. திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்
104. திரு. கே. பாலாஜி
105. திரு. ஏ. பாலுச்சாமி
106. திரு. ஆ. பிரேம்குமார்
107. திரு. எஸ். புருசோத்தமன்
108. திரு. அ. பெரியசாமி
109. திரு. தெ. பெருமாள்
110. திரு. கோ. பெருமாள் பிள்ளை
111. டாக்டர் அ. பொன்னுசாமி
112. திரு. தி. நா. கோ. அ. மனோகரன்
113. திரு. யு. பி. மாதையன்
114. திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி
115. திரு. செ. மாதவன்
116. திரு. எஸ்.என். இராசேந்திரன்
117. திரு. இரா. அருணாசலம்
118. திரு. கோ. வீரய்யன்
119. திரு. கே. முத்துவேல்
120. திரு. த. மாரிமுத்து
121. திரு. மு. மாரிமுத்து
122. திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்
123. திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்
124. டாக்டர் த. முகம்மது சலீம்
125. திரு. ம. நா. ராமஜெயம்
126. திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு
127. திரு. கு. தமிழரசன்
128. திரு. கு. வடிவேல்
129. திரு. என். விஜயபாலன்
130. திரு. வே. குப்புசாமி
131. திரு. அ. வெங்கடாசலம்
132. திரு. டி. எம். வெங்கடாசலம்
133. திரு. சு. ஜெகதீசன்
134. திரு. ஜி. கே. பிரான்சிஸ்
135. திரு. கு. ரமணி
136. திரு. வி. பி. சிந்தன்

1986 மே 14]

எதிர்த்தோர்.

1. திரு. பொ. உத்திராபதி
2. திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்
3. டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்
4. திரு. கு. சுப்பராயன்
5. திரு. வி. எஸ். டி. சம்சுல் ஆலம்
6. திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்
7. திரு. செ. ஆறுமுகம்
8. திரு. அ. செல்வராசன்
9. திரு. ப. பொன்னுரங்கம்
10. திரு. ம. ஆபிரகாம்
11. திரு. வி. தே. இராசு
12. திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்
13. திரு. ஆ. நடராசன்
14. திரு. பரிதி இளம்வழுதி
15. திரு. அ. பிரணவநாதன்
16. திரு. மா. மணிமாறன்
17. திரு. அ. மலர் மன்னன்
18. திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்
19. திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்
20. திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்
21. திரு. க. அன்பழகன்
22. திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்
23. திரு. சு. பாலன்
24. திரு. அ. ரகுமான்கான்
25. திரு. மு. இராமநாதன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-41 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.